

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 4T/28/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7111010349
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Bujňák
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2019:7111010349.25

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I na hlavnom pojednávaní konanom dňa 12.2.2019 predseda senátu JUDr. Ladislav Bujňák v senáte zloženom z členiek senátu JUDr. Janky Tomaščinovej a Mgr. Anny Palenčárovej v trestnej veci obžalovaného F. pre obzvlášť závažný zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a/, ods. 4 písm. a/ Tr. zákona a zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 2 písm. a/ s poukazom na § 138 písm. i/, ods. 4 Tr. zákona takto

rozhodol:

Obžalovaní:

1/ F. - nar. XX. X. XXXX v F., trvale bytom V., okres

F., prechodne bytom Q.

t. č. ÚVTOS Prešov - Sabinov v inej trestnej veci

2/ D. - nar. X.XX.XXXX v K., trvale bytom Y.

Z. okres K., t. č. v ÚVTOS Košice - Šaca

v inej trestnej veci

3/ D. - nar. XX.X.XXXX v F., trvale bytom F., Q.

4/ V. - nar. XX.X.XXXX v F., trvale bytom F.

okres K.

5/ E. - nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom C..

XXX/XX, G., okres K.

6/ A. - nar. XX.XX.XXXX v X., trvale bytom X., okres Q.

u z n á v a j ú s a v i n n ý m i , ž e

F. ako hlavný predstaviteľ organizovanej skupiny pozostávajúcej najmenej zo 6 osôb spolčenej za účelom čerpania nadmerných odpočtov dane z pridanej hodnoty, ktorej niektorí členovia sú stíhaní v samostatnom vylúčenom konaní zabezpečoval ďalšie spoločnosti, ktoré potvrdzovali dodania, či kúpu tovarov, osoby, ktoré na daňových úradoch potvrdzovali dodania a kúpu tovarov, osoby, ktoré na daňových úradoch potvrdzovali dodania, či kúpu tovarov k jednotlivým obchodom, zabezpečil účtovníkov, ktorí viedli účtovníctva a vystavovali jednotlivé faktúry, písomnosti, či dopravcov k uskutočneným fiktívnym obchodom, pričom takto vytvorená skupina pôsobila hlavne na území Košického kraja a na území Slovenskej, Maďarskej a Českej republiky najmä v roku 2008, po dohode rôznych členov skupiny zabezpečovali vyhotovovanie fiktívnych účtovných dokladov a to najmä faktúr, dodacích listov, zmlúv o dodaní tovarov, príjmových a výdavkových pokladničných dokladov a prevodov finančných prostriedkov na rôzne bankové účty za účelom predstierania obchodovania s rôznymi komoditami za spoločnosti A. a iné a tieto na základe dohody následne účtovník D. a iní, v rôznych obdobiach zaučtovali do účtovníctiev firiem Q. na základe čoho účtovníci vystavovali daňové priznania na čerpanie nadmerných odpočtov za jednotlivé mesiace, ktoré následne po vzájomnej dohode predkladali na príslušné daňové úrady konatelia jednotlivých firiem a to A. a iní, kde v prípade vykonávaných daňových kontrol F. a D. následne zabezpečovali vyhotovenia fiktívnych faktúr, medzinárodných nákladných listov, príjmových a výdavkových pokladničných dokladov o uskutočnenej cezhraničnej preprave na základe dohody s prepravcom zástupcom spoločnosti Z., prostredníctvom jeho firiem, kde tieto doklady boli zaučtované účtovníkmi do účtovníctva jednotlivých firiem, pričom tieto prepravy potvrdzovali dodanie tovaru do Maďarskej a Českej republiky pre odberateľov X. kde následne v prípade vykonávanej daňovej kontroly príslušným daňovým úradom po predchádzajúcej vzájomnej

dohode a na základe pokynov F., D. prípadne D. P. B., či prostredníctvom iných osôb potvrdzovali A. a iní uskutočnenia predmetných obchodov v jednotlivých prípadoch, čo malo za následok v niektorých prípadoch vyplatenie nadmerných odpočtov, čím koordinovane deľbou určitých úloh skupina vytvárala obchodné reťazce s fiktívnym dodaním tovarov, fiktívnym uskutočnením prepravy a fiktívnymi úhradami finančných prostriedkov, ktoré predstierali uskutočnenie zdaniteľných plnení v úmysle uplatnenia si práva na čerpanie nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty na príslušných daňových úradoch Slovenskej republiky, konkrétne:

1.A obž. F.

F. v mesiaci január 2008 zabezpečil od zástupcu

spoločnosti Q. vystavenie faktúry pre spol. I. za predaj elektród H., kde zástupca spoločnosti Q. na základe pokynov F. vystavil faktúru č. XXXX/XX zo dňa 10.1.2008 na celkovú sumu 988 427,60 Eur (29.777.370, - Sk), dodacie listy a príjmové pokladničné doklady na určenú sumu, kde takto vystavené doklady F. odniesol konateľovi spol. I. a následne F. zabezpečil obdobným spôsobom od V. konateľa spol. H. vystavenie faktúry č. XXXX/XX na celkovú sumu 3.043.782,- Sk, dodacie listy a príjmové pokladničné doklady na určenú sumu za predaj rozmetacej a omietacej píly X., kde tieto doklady na základe pokynov F. vystavil D., kde tieto potom F. opäť odovzdal zástupcovi spoločnosti I. ktorý tieto zaviedol do svojho účtovníctva, aj napriek tomu, že k reálnemu dodaniu tovarov a ani k vyplateniu peňazí nedošlo a následne na základe pokynov F. Q. vystavil doklady pre spol. X., ktorej konateľom je E. a to faktúru č. XXXX/XXXX zo dňa 4.2.2008 na celkovú sumu 844 785,20 Eur (25.450.000, - Sk), ktoré odovzdal F. a ten mu následne priniesol doklady od spol. X. potvrdzujúce uskutočnenie uvedeného obchodu a uhradenie peňazí, ktoré zabezpečil prostredníctvom D.. D. a taktiež doklady od spol. Z. potvrdzujúce prepravu uvedených tovarov do Budapešti - Maďarsko, ktoré vystavil zástupca Z. na základe požiadavky F., avšak k dodaniu tovarov a k uhradeniu finančných prostriedkov nedošlo, na základe čoho si dňa 25.2.2008 uplatnil konateľ spol. I. čerpanie nadmerného odpočtu DPH za zdaňovacie obdobie január 2008 v celkovej sume 173.120,31 Eur (5.215.491,- Sk), kde dňa 25.8.2008 došlo k vyplateniu nadmerného odpočtu v celkovej výške 173.120,31 Eur (5.215.491,- Sk) na účet spol. I. pričom následne tieto finančné prostriedky boli po čiastkach prevedené na účet spol. R. ktorej konateľom bol F. Q., resp. fyzicky odovzdané F. Q., čím takto bola spôsobená škoda štátnemu rozpočtu SR v zastúpení DÚ Michalovce vo výške 173.120,31 Eur (5.215.491,- Sk)

1. B obž.F.

v presne nezistenom čase zabezpečil F.A. od spoločnosti A.

A. 5 faktúru č. XXXXXXXX z 24.10.2008 na dodávku skrutiek, dodacie listy, príjmové a výdavkové doklady, na základe ktorých následne od spoločnosti A., ktorej konateľom v tom čase bol A. bola vystavená faktúra č. XXXXXXXX zo 16.12.2008, dodacie listy, CMR príjmové a výdavkové doklady pre spoločnosť U.. - G., pričom k fyzickému dodaniu, k preprave a ani k zdaniteľným plneniam nedošlo a doklady o týchto skutočnostiach zabezpečil F. Q. prostredníctvom zástupcu prepravcu Z. K., ktorý potvrdzoval uskutočnenie prepravy do Českej republiky, pričom D. zabezpečil účtovnú agendu, vystavenie faktúr a spracovanie daňových priznaní na základe pokynov F., kde dňa 26.11.2008 bolo podané A., konateľom spoločnosti A. daňové priznanie na DPH za október 2008, ktoré vypracoval D., čím došlo k neoprávnenému uplatneniu nadmerného odpočtu DPH vo výške 1.900.000,- Sk (63.068,45 €), ktorý nebol vyplatený na účet spoločnosti A. O. ku škode štátneho rozpočtu SR v zastúpení Daňový úrad Humenné

1.C obž. F. Q., A. L., D.

v presne nezistenom čase zabezpečil F. Q. od spoločnosti A. faktúru č. XXXXXXXX z 21.11.2008 na dodávku skrutiek, dodacie listy, príjmové a výdavkové doklady, na základe ktorých následne od spoločnosti A. ktorej konateľom v tom čase bol A. bola vystavená faktúra č. XXXXXXXX zo 16.12.2008, dodacie listy, CMR príjmové a výdavkové doklady pre spoločnosť G., pričom k fyzickému dodaniu, k preprave a ani k zdaniteľným plneniam nedošlo a doklady o týchto skutočnostiach zabezpečil F. prostredníctvom zástupcu prepravcu Z., ktorý potvrdzoval uskutočnenie prepravy do Českej republiky, pričom D. zabezpečil účtovnú agendu, vystavenie faktúr a spracovanie daňových priznaní na základe pokynov F. kde dňa 29.12.2008 bolo podané A. L., konateľom spoločnosti A. daňové priznanie na DPH za november 2008, ktoré vypracoval D., čím došlo k neoprávnenému vyplateniu nadmerného odpočtu DPH vo výške 56.772,09 Eur (1.710.316,- Sk), ktorý bol vyplatený na účet spoločnosti A. ku škode štátneho rozpočtu SR v zastúpení Daňový úrad Humenné

2.A obž. F.

Obžalovaný F. po vylákaní neoprávneného nadmerného odpočtu DPH za obdobie január 2008 prostredníctvom zástupcu spoločnosti I. (ďalej iba I.) od Daňového úradu Michalovce, ktorý bol 25.8.2008 vyplatený na účet spoločnosti I. vo výške 173.120,31 Eur (5.215.491, - Sk) v úmysle zakryť jeho pôvod

v trestnom čine tieto na základe predstieranej zmluvy o pôžičke medzi spoločnosťou R. a I. z 31.8.2008 prostredníctvom zástupcu spol. I. ako predstierané oprávnené vrátenie pôžičky previedol z účtu spol. I.. XXXXXXXXXXXX/XXXX na účet svojej spoločnosti J. celkovo vo výške 132.775,675 Eur (4.000.000, - Sk) a suma 26.555,135 Eur (800.000,-Sk) bola konateľom spoločnosti I. po vybratí z účtu fyzicky odovzdaná F. Q., čím takto získal neoprávnený prospech vo výške 159.330,81 Eur (4.800.000,-Sk)

2.B obž. F. Q.

Obžalovaný F. po vylákaní neoprávneného nadmerného odpočtu DPH za obdobie november 2008 najmä prostredníctvom zástupcu spoločnosti A. od Daňového úradu Humenné, ktorý bol 25.2.2009 vyplatený na účet spoločnosti A. vo výške 56.772,09 Eur (1.710.316, - Sk) v úmysle zakryť jeho pôvod v trestnom čine tieto na základe predstieranej zmluvy o pôžičke medzi spoločnosťou A. z 27.10.2008 prostredníctvom zástupcov spoločností A. ako predstierané oprávnené vrátenie pôžičky previedol z účtu spol. A. na účet spoločnosti B. sumu 50 000 Eur (1.506.300, - Sk), ktoré boli zástupcom spoločností B. v hotovosti vybraté a fyzicky odovzdané F. čím takto získal neoprávnený prospech vo výške 50 000 Eur (1.506.300, - Sk)

t e d a

Obž. F.

v bodoch 2.A, 2.B obžaloby

príjem z trestnej činnosti v úmysle zakryť jeho pôvod v trestnom čine, previedol na seba vo veľkom rozsahu

v bodoch 1. A, 1. B, 1.C obžaloby

ako člen organizovanej skupiny si neoprávnenne uplatnil vo veľkom rozsahu nárok na vrátenie dane z pridanej hodnoty v úmysle zadovážiť sebe neoprávnený prospech

Obž. D.

v bode 1.A obžaloby

ako člen organizovanej skupiny si neoprávnenne uplatnil vo veľkom rozsahu nárok na vrátenie dane z pridanej hodnoty v úmysle zadovážiť sebe neoprávnený prospech

Obž. D.

v bodoch 1.A, 1.B a 1. B obžaloby

ako člen organizovanej skupiny si neoprávnenne uplatnil vo veľkom rozsahu nárok na vrátenie dane z pridanej hodnoty v úmysle zadovážiť sebe neoprávnený prospech

Obž. E.

v bode 1.A obžaloby

ako člen organizovanej skupiny si neoprávnenne uplatnil vo veľkom rozsahu nárok na vrátenie dane z pridanej hodnoty v úmysle zadovážiť sebe neoprávnený prospech

Obž. A.

v bodoch 1.B a 1. B obžaloby

neoprávnenne si uplatnil v značnom rozsahu nárok na vrátenie dane z pridanej hodnoty v úmysle zadovážiť sebe neoprávnený prospech

Obž. V.

v bode 1. A obžaloby

poskytol inému pomoc pri neoprávnenom uplatnení nároku na vrátenie dane z pridanej hodnoty v úmysle zadovážiť inému neoprávnený prospech vo väčšom rozsahu

t ý m s p á c h a l i

Obž. F.

v bodoch 2. A a 2. B obžaloby

obzvlášť závažný zločin legalizácia príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1, písm. a), ods. 4, písm.

a) Trestného zákona

v bodoch 1. A, 1. B a 1. C obžaloby

zločin neodvedenie dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 2 písm. a) (s poukazom na § 138 písm. i), ods. 4 Trestného zákona

Obž. D.

v bode 1. A obžaloby

zločin neodvedenie dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 2 písm. a) s poukazom na § 138 písm. i)), ods. 4 Trestného zákona

Obž. D.

v bodoch 1. A, 1. B a 1. C obžaloby

zločin neodvedenie dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 2 písm. a) (s poukazom na § 138 písm. i)), ods. 4 Trestného zákona

Obž. E.

v bode 1. A obžaloby

zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 2 písm. a) (s poukazom na § 138 písm. i)), ods. 4 Trestného zákona

Obž. A.

v bodoch 1. B a 1. C obžaloby

zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona

Obž. V.

v bode 1. A obžaloby

zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 21 ods. 1 písm. d) k § 277 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona

Z a t o s a o d s u d z u j ú

Obž. F.

Podľa § 44 Tr. zákona s použitím § 37 písm. h/, písm. k/, písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zákona, § 39 ods. 1 Tr. zákona a článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd upúšťa od uloženia súhrnného trestu, nakoľko pokladá trest uložený mu skorším rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 41T 76/2016 zo dňa 3.11.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2To 51/2017 zo dňa 11.4.2018, ktorým mu bol pre zločin skrátenia dane a poistného uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov nepodmienečne so zaradením na jeho výkon do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, trest prepadnutia majetku a trest zákazu činnosti vykonávať akúkoľvek účtovnú činnosť podľa zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v rámci obchodných spoločností na dobu 6 rokov za dostatočný.

Obž. D.

Podľa § 44 Tr. zákona s použitím § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zákona, § 39 ods. 1 Tr. zákona a článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd upúšťa od uloženia súhrnného trestu, nakoľko pokladá trest uložený mu skorším rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 41T 76/2016 zo dňa 28.3.2017 s právoplatnosťou z toho istého dňa, ktorým mu bol pre zločin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 4 Tr. zákona uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 6 mesiacov nepodmienečne so zaradením na jeho výkon do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, trest prepadnutia majetku a trest zákazu činnosti vykonávať akúkoľvek účtovnú činnosť podľa zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v rámci obchodných spoločností na dobu 6 rokov za dostatočný.

Obž. D.

Podľa § 277 ods. 4 Tr. zákona s použitím § 36 písm. j/, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona, § 39 ods. 1 a článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienne odkladá na skúšobnú dobu vo výmere 5 rokov s probačným dohľadom.

Podľa § 51 ods. 4 písm. j/ Tr. zákona ukladá obžalovanému povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 6 Tr. zákona súd ukladá obžalovanému trest zákazu činnosti vykonávať akúkoľvek účtovnú činnosť podľa zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v rámci obchodných spoločností v trvaní 3 (troch) rokov.

Obž. E.

Podľa § 277 ods. 4 Tr. zákona s použitím § 42 ods. 1, § 36 písm. j/, písm. l/, písm. o/, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona, § 39 ods. 1 a článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky

Podľa § 51 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienne odkladá na skúšobnú dobu vo výmere 3 (troch) rokov s probačným dohľadom.

Podľa § 51 ods. 4 písm. j/ Tr. zákona ukladá obžalovanému povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona súd ruší trestný rozkaz OS Prešov sp. zn. 41T 95/2017 zo dňa 17.1.2018 s právoplatnosťou dňa 1.8.2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obž. A.

Podľa § 277 ods. 3 Tr. zákona s použitím § 36 písm. j/, písm. l/, písm. o/, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona, § 39 ods. 1 a článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd na trest odňatia slobody vo výmere 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienične odkladá na skúšobnú dobu vo výmere 2 (dvoch) rokov
Obž. V.

Podľa § 277 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 36 písm. d/, písm. j/, § 38 ods. 2, ods. 3, 39 ods. 1 a článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienične odkladá na skúšobnú dobu vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Košice I (ďalej len súd) na hlavnom pojednávaní (ďalej len HP) dňa 10.11.2015 svojim rozsudkom rozhodol a odsúdil v trestnej veci obžalovaného F. tak, ako je to uvedené v tomto rozsudku (na č. I. 3249).

Na základe odvolania obžalovaných Krajský súd v Košiciach (ďalej len KS) svojim uznesením sp. zn. 4To 7/2016 zo dňa 12.7.2016 napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

Súd po doplnení dokazovania prečítaním uznesenia Okresného riaditeľstva PZ v Michalovciach sp. zn. ČVS: H. zo dňa 21.2.2011 a uznesenia Krajskej prokuratúry v Košiciach (ďalej len KP) sp. zn. 1Kv 53/2009 zo dňa 3.3.2011 (na č. I. 3383 - 3396), ktoré prečítal KP, čím boli podľa názoru súdu, odstránené KS vyčítané procesné nedostatky uvedené v jeho zrušujúcom uznesení spôsobené vylúčením veci na samostatné konanie obž. D. (ďalej len obž. X.).

Prečítaním týchto uznesení o vylúčení bolo preukázané, že v predmetnej veci je žalovaný skutok, za ktorý bolo vznesené obvinenie a vylúčené boli skutky, ktoré neboli v prípravnom konaní (ďalej len PK) ukončené.

Súd ďalej dodáva, že v predmetnej veci vylúčené na samostatné konanie bola v minulosti podaná obžaloba na obž. F. (ďalej len obž. Q.) na Okresný súd Košice II.

Súd ďalej dodáva, že údajná nezákonnosť spôsobená vylúčením veci tak, ako to konštatoval KS, po oboznámení a prečítaní predmetných uznesení na HP KP je zrejmé, že nedošlo k vylúčeniu veci, ktorá je predmetom tohto súdneho konania, t. j. napadnutým uznesením v PK po vylúčení veci zo dňa 21.2.2011 došlo k vylúčeniu iných trestných konaní od tejto predmetnej veci a nie naopak, ako to konštatuje odvolateľ i KS a teda v danom prípade došlo k zachovaniu totožnosti vyšetřovaného skutku, t. j. všeobecnej platí, že uznesenie o začatí trestného stíhania determinuje rámec vyšetřovania a s tým súvisiace dokazovanie.

Súd ďalej vykonal - prečítal listinné dôkazy a to odcudzujúce rozsudky OS Prešov sp. zn. 41T 76/2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2To 51/2017 vo vzťahu k obž. Q. (na č. I. 3883) i vo vzťahu k obž. X. (na č. I. 3564 - 3569), t. j. vyššie uvedeného rozsudku OS Prešov ako aj vyššie uvedenej spisovej značky, ako aj aktualizované odpisy z registra trestov vo vzťahu k všetkým obžalovaným.

Súd preto na HP dňa 12.2.2019 vykonaným dokazovaním zistil skutkový stav tak, ako je popísaný vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obž. Q. tak v PK ako aj na HP (na č. I.486 - 533, resp. 2946) využil svoje právo a odoprel vypovedať.

Obž. X. v PK (č. I. 534 - 543) taktiež využil svoje právo a nevypovedal.

Na HP (na č. I. 2946 resp. 2952) vypovedal po nazretí do svojich písomných poznámok, ktoré na vyžiadanie súdu preskúmal predseda senátu uviedol, že obžaloba KP sa nezakladá na pravde.

K bodu 1 vypovedal, že nikdy nebol členom žiadnej organizovanej skupiny, nikdy sa nepodieľal na trestnej činnosti, ak aj nejaká bola so spoluobžalovanými, ktorí sú v tomto prípade obžalovaní, nikdy sa s nikým vedome nedohodol, väčšinu týchto ľudí ani nepozná a nepodieľal sa na páchaní nijakej trestnej činnosti. Zo spoločností uvedených v obžalobe t. j. A. (ďalej len A.), Q. (ďalej len Q.), I. Q. (ďalej len I.), Z. A. (ďalej len Z. K.), X. (ďalej len X.) a G. (ďalej len G.), žiadnu z nich nepozná, nikdy nebol žiadnym spoločníkom, konateľom ani zamestnancom uvedených spoločností. Nikdy za žiadnu spoločnosť nepodával daňové priznanie a nevyhotovoval žiadne účtovné doklady. Je toho názoru, že začleňovať ho do organizovanej skupiny spĺňa akurát tak jednu vlastnosť v tom, že žil a býval v Košiciach. Tvrdenie, ktoré sa mu v obžalobe kladie za vinu, že po dohode s ostatnými členmi skupiny, najmä s obž. Q. zabezpečoval fiktívne plnenia, respektíve nejaké plnenie prepravy medzi nejakými firmami sa tiež nezakladá na pravde, nikdy nevyhotovoval pre tieto firmy žiadny účtovný doklad, žiadnu faktúru, žiadne „cmr -ko“ ani nepodával pokyny obž. A. obž. E., aby potvrdzovali zdaniteľné plnenia. Ak by

bolo v obžalobe uvedené o aké doklady ide, kedy, akým spôsobom sa podieľal na zabezpečovaní vyplácania a čerpania nadmerného odpočtu aspoň by mal teoretickú možnosť sa brániť, ale voči takýmto nekonkrétnym tvrdeniam sa nedá brániť. Ani v jednom prípade sa nepodieľal na fiktívnych zdaniteľných plneniach, vyplácaní nadmerných odpočtov a nemal z toho žiaden osobný prospech.

K bodu 1A sa vyjadril, že s firmami Q. (ďalej len H.), Z., (ďalej len R.) takisto s nimi nemá žiadny vzťah, tiež nebol ani spoločníkom, ani konateľom, ani zamestnancom týchto firiem, nepodal za nich žiadne daňové priznanie, nevyplnil žiaden účtovný doklad a takisto nemal žiadny osobný prospech z nadmerných odpočtov firmy I.. Ďalej vypovedal, že pokiaľ mal podľa obžaloby obž. Q. doniesť nejaké doklady od firmy X. potvrdzujúce zdaniteľné plnenia a prepravu tovaru, toto neurobil a žiadnu takú činnosť nevykonával. S uplatnením a čerpaním nadmerného odpočtu firmy I. nemal nič spoločné. Pokiaľ v PK boli vypočítaní svedkovia, obžalovaní ohľadom jeho účasti a plnení jeho pokynov uvádza, že ide z ich strany o zbavenie sa zodpovednosti z ich na jeho osobu. Vzhľadom k tomu, že bol v tom čase obvinený v inej trestnej veci a bol vo väzbe, nemal ani možnosť brániť a nejako reagovať na ich výpovede. Pokiaľ vie, oni zabezpečovali firmu buď ako konatelia, alebo ako splnomocnení zástupcovia. V podstate nemal ani možnosť zasahovať ani do ich výkonu ich funkcií, alebo ich kompetencií. Záverom dodal, že tieto výpovede sú tendenčné, nekonkrétne, cíti sa byť nevinný a odmieta ďalej odpovedať na otázky, čím využil svoje právo nevytvárať podľa § 34 Tr. poriadku.

Obž. B. (ďalej len obž. B.) v PK (na č. I. 575 - 595) ako aj na HP (na č. I. 2947 resp. na č. I. 2955) v podstate zhodne vypovedal, že len vykonával živnosť - účtovníctvo rôznym firmám. Aj v súčasnosti má asi 54 firiem, k týmto firmám patrili aj firmy obž. V. a obž. A., ktorým poskytoval také isté služby ako aj ostatným firmám, to znamená spracovávanie účtovnej agendy a príprava výstupov pre daňový úrad, t. j. keď sú platcovia DPH, priznanie k DPH a samozrejme daň z príjmov, priznanie dani z príjmov a to buď právnických, alebo fyzických osôb. V tomto prípade sa jeho služby v týchto dvoch firmách neodlišovali od jeho ostatných firiem, takže si nemyslí, že by niečo robil navyše, alebo že by mal vedomosť o nejakom protiprávnom konaní.

Na otázky KP, či pozná obžalovaných vypovedal, že obž. Q. pozná od detstva a tento ho zoznámil s obž. A. a pozná aj obž. V. ako svojho klienta. K účtovaniu firmy obž. A. sa dostal cestou návštevy u neho, pričom mu viedol celú účtovnú dokumentáciu, účtovné doklady mu predkladal klient - obž. A.. Boli to faktúry, bankové výpisy, pričom sa mohlo stať, že okrem obž. A. L. mohli tieto doklady predložiť aj iné osoby, keďže v kancelárii sú štyria účtovníci a on nie je vždy prítomný v kancelárii. Účtovníctvo viedol v programe F., následne prešli na N., pretože táto firma prestala vyvíjať ďalšie programy, avšak heslo pod ktorým účtovali v programe F. si už nepamätá.

Ďalej vypovedal, že vystavuje aj faktúry pre svojich klientov na základe objednávok, dodacích listov, alebo nejakého iného dokladu, ktoré mu dodá klient. Na požiadanie klienta robil aj iné doklady, ako jednostranný zápočet, keď trebalo aj príjmový, alebo výdavkový doklad, preto je možné, že pre obž. A. L. vystavil aj iné účtovné doklady, ale pre odstup času si už konkrétnosti nepamätá. Nepamätal si ani, či mal k dispozícii pečiatku firmy obž. A. L., ale mával k dispozícii aj pečiatky klientov kvôli vystavovaniu dokladov, pričom následne priznal, že mal k dispozícii aj pečiatku firmy obž. A. L., čo odôvodnil tým, že keď bolo veľa dokladov, potreboval túto pečiatku. Či mu doniesol nejaké účtovné doklady aj obž. Q., resp. či mal obž. Q. nejaké splnomocnenie na konanie za firmu obž. A. L. uviesť nevedel. Ďalej obž. B. podrobne odpovedal na otázky KP vo vzťahu k systému prijímania a vybavovania účtovných dokladov pre jednotlivých klientov vo všeobecnosti ako aj k firme obž. A. L., pričom vypovedal, že každému klientovi aj obž. A. L. spracovával daňové priznanie na DPH, pričom priznal aj skutočnosť, že nielen obž. A. L., ale aj ostatným klientom odnášal daňové priznanie na príslušný daňový úrad, avšak nevedel uviesť, kto odniesol daňové priznanie obž. A. L. na Daňový úrad Humenné. Ďalej vypovedal, že obž. A. nebol zbehlý podnikateľ, preto mu pomáhal, nebral od neho peniaze, robil si svoju prácu. Mal vedomosť o nadmerných odpočtoch, avšak nie o vyplatených nadmerných odpočtoch, pretože sa k nemu dostali zápisy z kontroly z daňových úradov, ale o tom, či daňový odpočet fyzicky došiel, alebo nie nevedel, keďže nemal prístup na bankový účet a v živote nebol v banke obž. A. L., ani nevedel, kde ju má. Znova zopakoval, že nemal vedomosť o vyplatení nadmerného odpočtu, ale že bol uplatnený vedel zo zápisu z kontroly z daňového úradu, podľa neho všetko čo on urobil, bolo v poriadku, ale neskúmal či peniaze dôjdu, alebo nedôjdu. Nevedel uviesť, kto zastupoval firmu obž. A. pri daňových kontrolách, on na to splnomocnenie nemal, nemal vedomosť ako bolo naložené s vyplateným nadmerným odpočtom DPH obž. A. L., ani či účtoval nejaké zmluvy o pôžičke obž. A., avšak priznal, že viedol účtovníctvo aj obž. Q., pričom to bolo účtovníctvo ako fyzickej osoby, pričom spoločnosť obž. Q. uviesť nevedel, resp. na jej názov si nevedel spomenúť a nepreveroval si uskutočňovanie obchodov, ktoré účtoval.

Na otázky obhajcu P. vypovedal, že si nespomína, že by robil účtovníctvo aj pre spoločnosť I., nepozná osobu menom pán G., nevedel účtovníctvo na právnickú, alebo fyzickú osobu u pána Z., resp. pre

spoločnosť Z. K., nevedol účtovníctvo pre spoločnosť A. daňové priznania vystavoval na základe zaučtovania jednotlivých účtovných dokladov, nikdy za klienta nepodpisoval daňové priznania, nakoľko tieto musí podpisovať klient ani nekontroloval odovzdanie, alebo prevzatie tovarov, ktoré účtovne realizoval a bez podpisu klienta zaučtoval len taký účtovný doklad, ktorý je jednoduchý, ide o drobné nákupy a podobne.

Na otázku obhajcu P., či sa v priebehu roku 2008 fyzicky, alebo inak dostal do kontaktu s obž. X. vypovedal, že nie, okrem pojednávania na súde.

Obž. V. (ďalej len obž. X.) na HP (na č. I. 2947, resp. 2964) využil svoje právo a nevypovedal. Z prečítaných zápisníc z PK (na č. I. 596 - 611) je zrejmé, že spočiatku tiež využil svoje právo a v PK nevypovedal, avšak zo zápisníc z PK (na č. I. 603 - 606, resp. 607 - 611) vyplýva, že bol konateľ spoločnosti H. a priznal svoj podiel pri páchaní žalovanej trestnej činnosti spolu s obž. Q. a obž. B. a ich protiprávnu činnosť.

Presný dátum si už nepamätal, ale niekedy v mesiaci január 2008 mal ísť za obž. Q. do jeho kancelárie, kde sídlil aj obž. B.. Obž. Q. mu navrhol obchod so strojmi, že má podpísať príjmové a výdavkové doklady, tieto opečiatkovať, čo on aj urobil. Za podpísanie týchto dokladov mal sľúbené od obž. Q. 10 až 15 tisíc Sk, ak tento obchod prebehne, tak ho obž. Q. vyplatí. Ďalej vypovedal, že k spoločnosti H. sa dostal tak, že odpis z obchodného registra dostal do ruky s tým, že ju nekupoval, mal ju kúpiť obž. Q. a spoločnosť dostal od nejakého právnik, ktorého meno si už nepamätal. Následne sa stretol s obž. Q. v F. na ul. A., ktorý mu tam vybavil kanceláriu a všetky náležitosti, aby spoločnosť fungovala. Fyzicky žiadne obchody nefungovali, ale na papieroch áno a to, že predal spoločnosti I. stroj - rozmetacíu a omietacíu pílu značky X. A., pričom bližšie typ stroja uviesť nevedel a konateľa spoločnosti I. pána G. vôbec nepozná. Vždy, keď prišiel do kancelárie k obž. Q., tak príjmové doklady boli vždy vypísané, on ich len podpísal a opečiatkoval, pričom účtovníctvom spoločnosti H. viedol obž. B., ktorému predkladal príjmové pokladničné doklady, ktoré on podpísal, pričom za účtovníctvo mu platil asi 1500,- Sk. Doklady obž. Q. podpísal v prednej kancelárii, kde vo vedľajšej sedel účtovník obž. B., pričom fyzicky žiadne finančné prostriedky za obchody uskutočnené spoločnosťou H. neprevzal.

Obž. E. B. (ďalej len obž. B.) tak v PK (na č. I. 544 - 558) ako aj na HP (na č. I. 2948 resp. 2965) priznal a podrobne popísal svoj podiel pri páchaní žalovanej trestnej činnosti spolu s obž. X. a tiež jeho protiprávnu činnosť. Už si presne nepamätal, ale niekedy po roku 2006 bol oslovený obž. X., či by neprevzal nejakú maďarskú firmu za peniaze a za každú firmu mal dostať 15 až 20 tisíc Sk, pričom on s tými firmami nič nerobil, nepodával nijaké daňové priznania, nemal žiadne pečiatky a všetko robil na pokyn obž. X.. Vypovedal, že pozná aj obž. Q. z F., kde s ním mal ísť na daňový úrad. Bol konateľom spoločnosti X., pričom neobdržal žiadny tovar ani za žiadny tovar nezaplatil a nepotvrdzoval nijaké účtovné doklady. V Maďarsku mu pomáhal pán P. z E., ku ktorému sa dostal cez obž. X.. Na pokyn obž. X. v Maďarsku vkladal peniaze a na Slovensku ich vyberal, takisto vkladal peniaze aj na Slovensku, tieto peniaze prišli na účet firmy a odovzdával ich obž. X.. Aby išiel na daňový úrad o to ho požiadal obž. Q., kde mal potvrdiť nejakú kúpu tovaru, pričom mal na daňovom úrade potvrdiť, že kúpil nejaký stroj, alebo niečo iné, za čo mu mal obž. Q. vyplatiť 3, alebo 5 tisíc Sk. Opätovne vypovedal, že všetko zariadoval obž. Q. a obž. X. spolu s pánom O., on nevykonával žiadnu obchodnú činnosť v súvislosti so spoločnosťou, kde bol konateľ, lebo tomu vôbec ani nerozumel a urobil všetko, čo chcel nielen obž. X., ale aj obž. Q.. Na otázky obhajcov opätovne vypovedal, že za to, že na Daňovom úrade v Michalovciach asi dvakrát potvrdil, že kúpil a predal tovar, nevedel uviesť o aký tovar išlo, mal dostať 3 až 5 tisíc Sk a takisto potvrdil, že vyberal peniaze za spoločnosť X. a znova potvrdil, že nepodpisoval žiadne účtovné doklady za túto spoločnosť, podľa neho ju mal v Budapešti založiť pán O., on mal len niečo podpísať za finančnú odmenu, lebo potreboval peniaze. Taktiež potvrdil, že vyberal a vkladal peniaze asi od roku 2007 na pokyn obž. X. a že je príležitostným konzumentom alkoholu.

Keďže medzi výpoveďami obž. Q. a obž. X. a obž. B. vznikli rozpory, súd nariadil procesný úkon konfrontácie (na č. I. 2971 resp. 2972), pričom procesné strany zotrvali na svojich výpoveďach, keď obž. Q. a obž. B. objasňovali skutočnosti, kde t. j. na ktorom daňovom úrade či v Michalovciach, alebo v Q. sa mali stretnúť a obž. X. a obž. B. si objasňovali skutočnosti ohľadne vkladania a vyberania peňazí.

Obž. A. L. (ďalej len obž. L.) tak v PK (na č. I. 559 - 574) ale aj na HP (na č. I. 2948 resp. 2974) priznal a podrobne popísal svoj podiel pri páchaní žalovanej trestnej činnosti ako konateľ spoločnosti A. spolu s obž. Q. a obž. B. a ich protiprávnu činnosť, ktorý vypovedal, že nevie čo sa udialo, nevie o ničom, iba o tom, že ho títo dvaja vyššie uvedení obžalovaní oslovili, aby zobral firmu, bude konateľom tejto firmy, s čím súhlasil, aby nemusel cestovať niekde za prácou, nerobil žiadne obchody, prebehla daňová kontrola, dal im účtovné doklady, nakoniec prišli policajti, bolo vyšetrovanie, on nevedel, že sa pácha nejaká trestná činnosť a dôveroval, že je všetko v poriadku. Na otázky KP vypovedal, že obž. Q. je jeho príbuzný, mal jeho sesternicu za manželku a obž. B. chodil k nim na huby a na chatu,

boli dobrí známi a príbuzní, títo mu povedali, že beží nejaká firma, ktorú môže mať keď sa na neho zaregistruje, a tak sa stal konateľom spoločnosti A.. Ako konateľ resp. spoločník nevykonával žiadnu obchodnú činnosť, neuzatváral žiadne obchody, nevyhľadával žiadnych dodávateľov, nekúpil, nepredal ani nezapltil za žiadny tovar a všetky účtovné doklady mal účtovník - obž. B.. Za to, že bola na neho prepísaná spoločnosť nič nedostal, on nevyhotovoval žiadnu faktúru, nerobil žiadne účtovné veci, lebo tomu nerozumie, účtovníctvo robil obž. B., ktorý má účtovnícku firmu v Michalovciach, v ktorej nikdy nebol. Podpisoval doklady buď u obž. B. v dome, alebo keď prišli k nemu na návštevu, priniesli papiere, niečo podpisoval, pečiatku mal obž. B., ktorú mu on sám dal, aby ju použil, keď to bude potrebovať. Je pravda, že podpísal daňové priznanie, nevie, kto ho odnášal na daňový úrad, spoločnosti A. nepozná, neuzatváral žiadnu zmluvu o pôžičke, nevie čo je obsahom daňových priznaní na DPH, nevie, aké účtovné doklady boli zaúčtované za spoločnosť A. nedostal žiadne peniaze za vrátený nadmerný odpočet DPH, iba keď prišli na účet, tak mal dať číslo banke, na ktorý sa tieto previedli, čo mu zavolali z banky, číslo od účtu dostal od obž. Q., pričom na aké účty to bolo uviesť nevedel, toto číslo dostal na papieriku od obž. Q.. Nepozná spoločnosť B. ani meno pána G., nepodpísal žiadnu zmluvu o pôžičke so spoločnosťou B.. Keď bolo treba niečo podpísať, tak mu zavolať obž. B., alebo prišiel na návštevu a vtedy podpísal možno dva tri papiere, potvrdil, že ho volali aj na daňový úrad kde mal potvrdiť nejaké skutočnosti, ale už si nepamätá aké, na daňovom úrade bol asi tri krát. Nepozná spoločnosť Z. - K., ani osobu P. Z., ani nevie o nejakej preprave tovaru touto spoločnosťou, daňové priznanie na DPH spracovával obž. B.. Na otázky obhajcov opätovne vypovedal, že obž. Q. mu dal číslo účtu, na ktoré mal ísť podpísať prevod peňazí do banky, za čo nedostal žiadnu finančnú odmenu, nebolo mu ani čudné, že ako konateľ spoločnosti to robil, lebo si myslel, že je to legálne, vypovedal, že neprišiel do styku a nepozná obž. X., k prevodu z účtov došlo iba jeden raz, potvrdil, že nevidel ako obž. B. vypisuje nejaké papiere, tento mu len povedal, že ich treba podpísať, čo urobil, lebo nemal dôvod mu neveriť a nevedel na aký účet boli prevedené finančné prostriedky.

Na odstránenie rozporov požiadal KP prečítať časť zápisnice z PK obž. L. zo dňa 26.11.2009 (na č. I. 565), keď po prečítaní KP tejto časti ohľadne uzatvorenia zmluvy o pôžičke vo výške 5,5 milióna Sk so spoločnosťou pána G., obžalovaný uviedol, že neuzatváral žiadnu zmluvu, zobral papier, ktorý mu dal obž. B., ale on si žiadne peniaze s nikým nepožičiaval a tento doklad od obž. B. doniesol na Daňový úrad Humenné. Ak aj niečo podpísal, tak asi áno, už si nepamätá. Následne vypovedal o pôvode spoločnosti A. nevedel presne uviesť, od kedy bol konateľom tejto spoločnosti, vie len, že mal ísť do Prešova zaregistrovať sa na Živnostenský úrad.

.Svedok D. (ďalej len sv. G.) ako konateľ spoločnosti I. tak v PK (na č. I. 664 - 679) ako aj na HP (na č. I. 3050) vypovedal, že obchodoval aj so spoločnosťou H. (obž. X.), aj spoločnosťou S.... Pri tomto obchode ho oslovil obž. Q. v tom, či je možné cez jeho firmu uskutočniť obchod, že nakúpi tovar ako firma I. od firmy Q. s tým, že obž. Q. zabezpečí potrebné doklady, financie a dopravu, s čím súhlasil, keďže v tom nevidel nič protiprávne. Aj druhý obchod medzi jeho spoločnosťou a spoločnosťou R., ktorej konateľom bol obž. Q. prebehol na tom istom princípe ako predchádzajúci. Ako už uviedol, obchodoval aj so spoločnosťou H., pričom fyzicky ani v jednom prípade za žiadny tovar nezapltil, on nerealizoval žiadnu prepravu a obchodnú transakciu robil z dôvodu sľúbenej provízie z tohto obchodu od obž. Q.. Bolo to cca 3 % z celkového objemu obchodu a províziu obdržal, keď boli platby na účte. Od daňového úradu v súvislosti s odpočtom DPH obdržal cca 5 miliónov Sk. Uvedenú sumu previedol na účet obž. Q., resp. časť vybral v hotovosti a odovzdal ju obž. Q.. Išlo o rozdiel medzi jeho podielom cca 3% a sumou spolu s DPH, pričom mu bolo oznámené, že tovar existoval, teraz si už nepamätá, či v prvom prípade, keď bolo to DPH, bolo z toho DPH, už nevie, či to bolo na základe nejakého právneho titulu, ale v druhom prípade tam bola myslí si, nejaká zmluva o pôžičke medzi, si nie je istý, že či to bolo medzi ním alebo firmou I. a firmou R., alebo to bolo s obž. Q.. Mal viac takých zmlúv o pôžičke, aj medzi jeho manželkou, ale nevedel si spomenúť presne.

Jednu zmluvu o pôžičke mal s firmou, nevedel uviesť, ako sa volala tá firma, možno A., nevedel si spomenúť. A na otázku KP, či vie uviesť, o čo išlo pri tej pôžičke vypovedal, že obž. Q. prišiel za ním, či nevie pomôcť jeho nejakému známemu, s tým, že on potrebuje nejaké obraty v banke, aby mu bol poskytnutý bankový úver, požiadal ho, či neurobia zmluvu o pôžičke, že on požičia tej firme peniaze a tá firma, mu tie peniaze pošle na účet. On žiadne peniaze neprevzal a tieto zmluvy o pôžičke peňazí podpisoval preto, lebo chcel vyjsť v ústrety tomu jeho známemu vo firme A. a obž. Q. mal obavu, aby sa mu tieto peniaze vrátili. Na to mu KP predložil k nahliadnutiu zmluvy o pôžičke, ktoré sa nachádzajú v prílohe č. 1 (na č. I. 238) a v prílohe č. 2 (na č. I. 1), pričom svedok po nahliadnutí do týchto zmlúv, ktoré sú (na č. I. 670) potvrdil, že ide o tieto zmluvy. Tieto zmluvy uzatváral medzi firmou R. a I. s obž. Q. a zmluvu o pôžičke medzi firmou A. uzatváral tak, že túto podpísal on a obž. Q. mu potom doniesol podpísanú zmluvu od firmy A., resp. opačne, už si nespomína, ako to bolo. Potvrdil, že z obžalovaných pozná len

obž. Q., obž. L. nepozná, v živote ho nevidel. Uvedené sumy na týchto zmluvách a to od R. 5 miliónov Sk a od firmy A. 5,5 milióna Sk, tieto v hotovosti neobdržal, ani nevedel odkiaľ pochádzajú. Na otázky obhajcov vypovedal, že obž. Q. ho utvrdzoval v tom, že obchody prebehli na základe dokladov, ktoré mu boli fyzicky doručené, čiže faktúry, dodacie listy potvrdené dodávateľom, odberateľom, preto reálne považoval obchody za uskutočnené. Vypovedal, že má nejaké záväzky voči obž. Q., avšak nevedel na nápovedné otázky obhajkyne presne odpovedať, že o akú sumu sa jedná. Ďalej vypovedal o skutočnosti, že je vedené trestné stíhanie v súvislosti s ním, ako s konateľom spoločnosti I., resp. že bol podmienene odsúdený a že je vedený ako spolupracujúca osoba a opäť vypovedal, že nevie kto vyhotovoval uvedené zmluvy o pôžičke.

Svedkyňa D. (ďalej len sv. O.) v PK (na č. I. 645 - 662) i na HP (na č. I. 3028) vypovedala ako konateľka spoločnosti Q., že touto bola od roku 2007 a keďže si už presne nespomínala na predmet výsluchu, KP navrhol prečítať zápisnice z PK (na č. I. 645 - 662), pričom svedkyňa vypovedala, že trvá na týchto výpovediach, pričom uviedla, že obž. Q. prišiel za ňou a požiadal ju o vystavenie faktúry pre firmu I., ktorej predmetom boli elektródy, ktoré však fyzicky jej spoločnosť nemala, všetky potrebné doklady zabezpečil obž. Q., ona len vystavila faktúru, ako aj ďalšie doklady zabezpečil obž. Q.. Obchod prebehol tak, že obž. Q. zabezpečil nákup týchto elektród a ona následne vystavila faktúru pre firmu I., avšak ona tento tovar nevidela, spoločnosť ním fyzicky nedisponovala, ani fyzicky žiadne peniaze od odberateľa nedostala, ani ona žiadne peniaze dodávateľovi neplatila.

Ďalej uviedla, že bola v telefonickom kontakte aj so spoločnosťou X. (obž. B.), bol tam nejaký zástupca spoločnosti, Q., ale mal dosť maďarský prízvuk, pričom obchod sa mal týkať nejakých strojov, ktoré mali byť prepravované pánom Z., vyvážené do Maďarska, pričom sa uskutočnili asi dve, tri objednávky, aj úhrady prebehli tri krát, jednalo sa asi o sumu 7 miliónov Sk.

Svedkyňa opätovne vypovedala, že ona osobne nevykonávala žiadne obchodné činnosti, ak bola nejaká obchodná transakcia, prišiel obž. Q. s dokladom o nákupe nejakého tovaru, povedal jej komu sa to následne predáva, za akú sumu a v akom množstve. Ona potom vystavila pre daný subjekt faktúru, opečiatkovala to, podpísala a doklady mu odovzdala. Nevie, čo sa s dokladmi ďalej dialo, ale spravidla od odberateľa obž. Q. priniesol doklad potvrdzujúci prevzatie tovaru, a ona ho následne tieto zaúčtovala a podľa toho podávala daňové priznania. Ak sa uskutočnilo nejaké vrátenie peňazí, tak tieto boli zaslané na firemný účet, kde ona tieto peniaze vyberala a následne ich odovzdala obž. Q., ktorý ju vyplácal spravidla sumou 20 - 30 tisíc Sk, v prípade, že peniaze vyberala z účtu. Všetky peniaze z účtu odovzdávala obž. Q.. Celkovo bolo vrátených okolo 3,3 milióna Sk, ktoré došli na účet spoločnosti, tieto spolu s obž. Q. vybrala v Košiciach a to sumu 2 milióny Sk a ostatné v menších čiastkach vyberala v Trebišove a všetky peniaze odovzdávala jemu. Ako s nimi naložil uviesť nevedela. Na otázky obhajcov vypovedala, že si nepamätá, resp. nevie uviesť, či keď bola konateľkou spoločnosti, bola v spoločnosti vykonaná daňová kontrola, vypovedala, že pozná aj obž. B. ako ekonóma, ktorému volala, aby ju usmernil, keď mala nejaký účtovný problém.

Svedok P. (ďalej len sv. Z.) v PK (na č. I. 787 - 790) ako aj na HP (na č. I. 3031) vypovedal, že niekedy v roku 2006 bol oslovený obž. Q., či by nemohol pre neho vykonať prepravu, keďže je zástupca spoločnosti Z.. Keďže svedok si už nepamätal, súd poveril KP prečítaním zápisníc z PK, pričom svedok po prečítaní týchto zápisníc uviedol, že je pravda, čo vypovedal v PK. Teda ako už vyššie uviedol, obž. Q. ho požiadal o prepravu, prostredníctvom kamiónovej dopravy a to tak, že doniesol podklady na vystavenie dokladov a to hlavne CMR, keď doniesol faktúru dodávateľa a odberateľa, na základe čoho bola vypísaná CMR, pričom obž. Q. určil miesto nakladania a vykladania. Na základe jeho požiadavky následne vystavil faktúru pre dodávateľskú spoločnosť na sumu a počet kilometrov, ktoré zodpovedali požadovanej preprave, a súčasne vystavil príjmový pokladničný doklad, nakoľko zo strany obž. Q. spravidla došlo aj k vyplateniu dopravy. Následne mu bolo obž. Q. oznámené, že k danej preprave nedôjde, že úhradu si má nechať, čo sa mu zdalo čudné, ale keďže mal veci riadne vyúčtované a uhradené, viac sa nevypytoval. Následne sa to opakovalo až do roku 2009, tak, že obž. Q. mu nosil doklady od rôznych firiem a časom mu dával už len čisté CMR, doklady opečiatkované pečiatkou jeho firmy, a v prípade, že mu doniesol tento doklad vypísaný, a uhradil fakturovanú sumu, tak mu vystavil faktúru a ďalšie doklady podľa jeho pokynov a príslušného odberateľa.

Po nejakom čase ho požiadal obž. Q., aby išiel na daňový úrad potvrdiť skutočnosť, že uskutočnil prepravu pre nejakú firmu. Keď mu oponoval, že fakticky k preprave nedošlo, tak mu povedal, čo je potrebné vypovedať s tým, že je všetko riadne zaúčtované v účtovníctve a k úhrade faktúr došlo. Takto bol na daňových úradoch asi v 8 prípadoch, pričom vypovedal, že nepozná ľudí alebo spoločnosti, pre ktoré vykonával prepravu, lebo za tieto spoločnosti stále vystupoval obž. Q..

Svedok P. O. (ďalej len sv. O.) v PK (ako na č. I. 820 - 822) aj na HP (na č. I.3081) vypovedal, že ho oslovil obž. X. s požiadavkou o sprostredkovanie založenia maďarských spoločností so sídlom v Budapešti,

čo sa aj stalo, pričom si spomenul, že takto bola založená spoločnosť X. (obž. B.), pričom z ľudí, ktorí sa stali konateľmi konkrétne pozná jedine obž. B., avšak o jeho podnikateľskej činnosti v Maďarsku vypovedať nevedel. Pre niektoré spoločnosti sprostredkovali aj účtovníka v Maďarsku, pre niektoré robili evidenciu DPH a podávali DPH v Maďarsku, keďže jeho spoločnosť F. je poradenská spoločnosť, ktorá sa zaoberá týmito vecami a predmetom jej činnosti je okrem iného zakladanie spoločností, vedenie účtovnej evidencie a podobne. čo sa týka obž. B. a jeho spoločnosti k tomu vypovedal, že doklady boli odosielané poštou, alebo kuriérom, v tom zmysle že dostal telefonát, že doklady donesie nejaká osoba. Stalo sa, že doklady doniesol obž. B., aj obž. X., pričom nevedel odpovedať na otázku prečo obž. X. nemal v Maďarsku napísanú na seba žiadnu spoločnosť a o jeho postavení na Slovensku, t. j. že bol riaditeľom daňového úradu sa dozvedel až vtedy, keď sa jeho meno objavilo v médiách po prepuknutí rôznych káuz. Na otázky obhajcov svedok opätovne vypovedal, že spoločnosť, ktorú on zastupoval v Maďarsku vykonávala sprostredkovanie a zakladanie spoločností a či táto spoločnosť robila pre spoločnosť X. daňové priznania vypovedal, že pravdepodobne ale s určitosťou to nepotvrdil. Nevedel tiež vypovedať, či okrem daňových priznaní k DPH robili aj nejaké iné činnosti pre spoločnosť X., nevedel, kto mal pečiatky tejto spoločnosti, pričom vypovedal, že s obž. B. sa stretol po založení spoločnosti 3x - 4 krát, s obž. X. 5 až 6 krát, pričom stretnutia boli ohľadne doručovania účtovných dokladov spoločnosti X., nič mu nehovorí spoločnosť I. ani Z. resp. nespomína si na tieto spoločnosti, nevedel uviesť, či pre tieto spoločnosti potvrdzoval dodacie listy, alebo iné doklady, nevedel sa vyjadriť, či je stíhaný v inej trestnej veci v súvislosti s maďarskými firmami, pričom uviedol, že asi bola podaná obžaloba, pričom následne opätovne podrobne odpovedal od uplatňovania po realizáciu a sumár dokladov, ktoré sú potrebné na nadmerné odpočty v Maďarsku, ako aj na skutočnosti, ako sa nakladalo s týmito dokladmi a vypovedal aj k systému vypracovávanía dokladov DPH, pričom v závere uviedol, že si nepamätá, že by obž. X. podpisoval nejaké papiere, keďže nemal so spoločnosťami nič spoločné, nebol ich konateľ, tak nemal právo v podstate podpisovať žiadne papiere.

Svedok D.. F. D. (ďalej len sv. D.) v PK (na č. I. 830 - 835) i na HP (na č. I. 3034) ako zamestnanec Daňového úradu v Michalovciach - kontrolór vypovedal, že v roku 2010 vykonali u daňového subjektu I. daňovú kontrolku za obdobie január 2008 v spolupráci s políciou, keďže bolo podozrenie, že došlo k neuznaniu oprávnenosti nadmerného odpočtu, ktoré vzniklo odpočítaním z dvoch faktúr, jedna bola od spoločnosti H. a druhá od spoločnosti Q. - M.. Keď predvolali bývalého konateľa obž. X., tento do zápisnice uviedol, že faktúru faktúru vystavenú spoločnosťou H. pre spoločnosť I. nevystavil, len ju podpísal a orazítkoval a do zápisnice uviedol, že tovar nevidel, nenakúpil a fyzicky neodpredal, čo sa týka druhej spoločnosti Q..., bola vypočítaná konateľka sv. O., ktorá takisto uviedla, že predmetnú faktúru č. XXXX/XX vystavila, podpísala, ale tovar uvedený na tejto faktúre nevidela, nenakúpila a fyzicky neodpredala spoločnosti I.. V oboch prípadoch prepravu zabezpečovala spoločnosť Z., ktorej konateľom bol sv. Z., ktorý uviedol, že vykonával prepravu pre spoločnosť I. do Maďarska, faktúru síce vystavil, orazítkoval, ale nič neprepravil, nakoľko sa to podľa jeho vyjadrenia zrušilo. Vyvážať sa v obidvoch prípadoch malo zo spoločnosti X. do Maďarskej republiky. Na základe uvedeného bol záver kontroly neuznanie odpočítania dane vo výške 173 947,81 Eur, avšak nevedel sa vyjadriť, či bol odpočet vyplatený, alebo započítaný, podľa neho v tom období bol vyplatený, ale nemá o tom 100% - nú vedomosť.

Na otázky obhajcov, vypovedal podrobne o tom, kto vykonával kontrolu nadmerného odpočtu DPH a či boli vypočítaní políciou v tejto veci nejakí svedkovia vypovedať nevedel.

Svedkyňa D. (ďalej len sv. O.) v PK (na č. I. 836 - 841) aj na HP (na č. I. 3048) vypovedala, ako kontrolórka na Daňovom úrade Humenné vypovedala, že bola poverená vykonať kontrolu v spoločnosti A. oprávnenosti nadmerného odpočtu, kde daňový subjekt si daňovým priznaním uplatnil nadmerný odpočet dane z pridanej hodnoty vo výške 63 068, 45 Eur. Začiatok kontroly bol v sídle spoločnosti na V., kde bolo požiadané od daňového subjektu o predloženie dokladov, správca dane vykonal aj dožiadanie prostredníctvom Daňového úradu Košice IV, kde dodávateľom tovaru podľa faktúr mala byť spoločnosť A., preverovaním však bolo zistené, že táto spoločnosť tovar nedodala, pričom následne ten tovar bol deklarovaný aj v ďalších zdaňovacích obdobiach, že mal byť dodaný do spoločnosti G., správca dane preveroval aj to, že či tovar existuje, ale zistili sme, tovar neexistuje, a to ani v spoločnosti G., taktiež že sídlo je fiktívne a tak správca dane v zmysle § 49 ods. 2 písm. a/ nepriznal nadmerný odpočet z faktúr, z ktorých si subjekt uplatňoval od spoločnosti A. vo výške 63 068,45 Eur. Konateľom spoločnosti A. bol obž. L..

Svedkyňa D.. V. U. (ďalej len sv. U.) v PK (na č. I. 842 - 846) aj na HP (na č. I. 3088) ako kontrolórka Daňového úradu Humenné vypovedala, že všetky zistenia boli uvedené v protokole z daňovej kontroly a na týchto zisteniach ako daňový úrad trváme, išlo o neoprávnené uplatnenie odpočítania dane z tovaru skrutiek vo výške 1 710 000 korún, toto odpočítanie dane Daňový úrad preveroval, a zistil, že bolo

neoprávnené, takže sa neuznalo. Jednalo sa o daňový subjekt A., k vyplateniu vrátky nadmerného odpočtu určite nedošlo, bola tam ešte jedna faktúra, ktorá nebola predložená k daňovej kontrole, daňový úrad spochybnil, že dodanie skrutiek uskutočnila spoločnosť A., ktorá bola podľa faktúry údajne tým dodávateľom, daňový úrad na základe dožiadania preveroval, ktoré bolo zaslané na Daňový úrad Košice IV, pričom sa nepodarilo preveriť túto faktúru, preto bol následne predvolaný konateľ spoločnosti A. obž. L., ktorý v zápisnici o ústnom pojednávaní sa vyjadril, že na otázky, ktoré mu boli kladené, že či skutočne obchody podľa faktúry predloženej od spoločnosti A. boli uskutočnené, sa vyjadril, že myslí si, že hej, nemá dôvod

neveriť tomu a bolo mu povedané, že nemá sa o nič starať, rozprávať o niečom, čomu nerozumie, údajne mu to povedal obž. Q. a obž. B., čiže na základe toho, že ani konateľ spoločnosti, ktorý si uplatnil odpočítanie dane, nemal vedomosť o tomto obchode ako prebiehal a s kým sa dohadoval obchod, kde sa tovar nachádzal, sa následne preverovalo podľa dokladov, že tovar mal byť dodaný spoločnosti G.. Správca dane preveril u dopravcu, ktorý mal údajne tento tovar dodať do Prahy, avšak tento prepravu nepotvrdil a vyjadril sa, že preprava nebola uskutočnená pre spoločnosť A., t. z. že nebola potvrdená existencia tovaru. Na otázky obhajcov, vypovedala svedkyňa ohľadne formy a metódy spracovania zápisnice o ústnom pojednávaní ako aj na otázky, za aké obdobia boli vykonávané daňové kontroly v spoločnosti A., pričom ozrejmla aj výsledky týchto daňových kontrol.

Svedok P. C. (ďalej len sv. C.) v PK (na č. I. 847-848) i na HP (na č. I. 3037) že ako počítačový technik spoločnosti F. prevádzka Košice (ďalej len F.), spracovával dokumenty, ktoré mu boli doručené vyšetrovateľom, pričom trvá na záveroch odborného vyjadrenia. Predmetom odborného vyjadrenia boli neprepisovateľné média DVD - R v počte 2 kusy, na ktorých identifikoval zálohy účtovných záloh spoločností C. (ďalej len C. B.), G. (ďalej len A.), H. (ďalej len H.), P., pričom následne ich obnovil v účtovnom softwéri F., čím sprístupnil informácie jednotlivých agiend. Išlo najmä o účtovný denník, hlavnú knihu, obratovú predvahu, knihu prijatých faktúr, knihu vystavených faktúr a inej pomocnej evidencie, ktoré následne vytlačil z jednotlivých účtovných agiend, ktoré odovzdal polícii.

Svedkyňa L. - bývalá manželka obž. B. (ďalej len sv. B.) na HP (na č. I. 3121) využila svoje právo po poučení podľa § 130 ods. 1, ods. 2 Tr. poriadku nevypovedala. Z prečítanej zápisnice z prípravného konania v PK na č. I. 828 - 829 je zrejmé, že sa stala konateľkou maďarskej spoločnosti U. (ďalej len U.) na základe toho, že ju o to požiadal jej bývalý manžel obž. B. a toho zas obž. X., ktorý na neho (obž. B.) napísal všetky spoločnosti v Maďarsku. Následne išli do Maďarska, a podpísali papiere, avšak ona za danú spoločnosť neuskutočňovala žiadne obchody a nevykonávala v rámci nej ani žiadne obchodné aktivity.

Súd namiesto oboznámenia znaleckého posudku z odboru elektrotechnika (na č. I. 1220 - 1237) predvolal a na HP vypočul (na č. I. 3026) znalca D. ktorý k predmetnému znaleckému posudku vyhlásil, že trvá na jeho záveroch.

Predmetom znaleckého posudku boli osobné počítače v počte 13 kusov, pričom bolo potrebné zistiť, či sa v predložených predmetoch nachádzajú akékoľvek písomnosti súvisiace so spoločnosťami uvedenými v uznesení. S technickými možnosťami som tieto preskúmal a dospel k záverom uvedených v posudku. V podstate sa tam nachádzali hlavne účtovné programy a to konkrétne osobný počítač č. 6 z domovej prehliadky B. XX, V., osobný počítač 7, domová prehliadka Q., osobný počítač 9, domová prehliadka ako počítač 7, osobný počítač 11, domová prehliadka V. počítač 12 a 13, domová prehliadka vydané F., ak sa nachádzali v počítačoch údaje z účtovníctva, tieto archivoval a uložil na priložený DVD nosič. V jednom z počítačov bol konkrétny údaj v inom súbore v počítači číslo 9. Zmluva, ktorá je priložená v prílohe číslo 2 posudku a obsahuje názov spoločnosti, ktorý je uvedený v otázke uznesenia spoločnosť A.. Ďalej uviedol, že meno B. P. je uvedené správne.

Na otázky obhajcov znalec konkrétne vypovedal o poznatkoch zistených v počítači č. 6, pričom uviedol, že nenašiel analytickú evidenciu maďarskej firmy X..

Svedok F. (ďalej len sv. B.) vo svojej výpovedi v PK (na č. I. 851 - 853), ktorú súd so súhlasom procesných strán prečítal (na č. I. 3122) uviedol, že využíva svoje právo podľa § 130 ods. 2 Tr. poriadku a k veci vypovedať nebude, aby si svojou výpoveďou nespôsobil nebezpečenstvo trestného stíhania.

Zástupkyňa za Daňový úrad Humenné D. (ďalej len sv. A.) a zástupkyňa za Daňový úrad Michalovce D. (ďalej len sv. B.) vo svojich výpovediach v PK (na č. I. 873 - 884, resp. 854 - 865) ktoré súd so súhlasom procesných strán prečítal uviedli len to, že Daňový úrad Humenné zistil, že došlo k neoprávnenému uplatneniu nadmerného odpočtu DPH vo výške 57 017,82 Eur a Daňový úrad Michalovce k nadmernému odpočtu DPH vo výške 173 947,81 Eur, pričom obe svedkyne sa odvolávajú na príslušný protokol o vykonaní daňovej kontroly.

V súlade s bodom 3 obžalobného návrhu KP súd po súhlase procesných strán na HP (na č. 2949 - 2950) prečítal zápisnice svedkov z PK pričom: svedok D. (ďalej len sv. P.) v PK (na č. I. 800 - 813)

vypovedal, že čo sa týka spoločnosti Q. bol požiadaný obž. Q. i by nepomohol pánovi Q. pri prepise spoločnosti s vybavením spoločnosti a kancelárie v Rožňave. Pomáhal mu aj pri prepise spoločnosti R., o čo ho takisto požiadal obž. Q., pričom ho tento žiadal, aby niektoré spoločnosti zastupoval pri daňových konaniach, predovšetkým aby viedol účtovníctvo spoločnosti X. Následne v lete roku 2008 bol oslovený obž. Q., aby uskutočnil výber peňazí z účtu, jednalo sa o sumu 200 tisíc Sk, resp. 300 tisíc Sk, už si presne nespomínal, pričom tieto peniaze vybral a odovzdal obž. Q.. Taktiež niekedy v máji, júni 2008 bol požiadaný obž. Q., aby vykonal výber z bankového účtu spoločnosti C., pričom vybral 400 tisíc Sk a tieto mu aj odovzdal. Následne bol oslovený obž. Q., či nemá niekoho, kto by kúpil spoločnosť C., pričom táto spoločnosť bola prepísaná na ďalšie osoby. Niekedy v zime 2008, alebo začiatkom roka 2009 mu obž. Q. povedal, že má ísť vybrať sumu okolo milión 800 tisíc Sk z bankového účtu spoločnosti C., ktorú mu mal odovzdať. On ani iné osoby - konatelia týchto vyššie uvedených spoločností nerealizovali žiadne obchody, resp. za jeho pôsobenia sa žiadne obchody neuskutočňovali, pričom nepoznal ani konateľov spoločností, ktoré mali kupovať, alebo predávať tovar.

Svedok O. (ďalej len sv. Q.) v PK (na č. I. 814 - 819) vypovedal, že spoločnosť Q. získal zadarmo s tým, že prebehnú nejaké obchody na ktorých môže zarobiť, presný dátum si už nespomína, ale bolo to niekedy v máji 2008. Pre spoločnosť našiel kanceláriu v Rožňave za pomoci jeho kamaráta D.. V týchto priestoroch nikdy nepodnikal, v spoločnosti nerealizoval žiadny obchod a nepodával daňové priznania ani iné veci, nakoľko tomu vôbec nerozumel. V apríli 2009 získal ďalšiu spoločnosť a to R. a túto spoločnosť na neho prepisoval obž. Q., ktorá mala sídlo na H.. XX v Košiciach avšak v týchto priestoroch nikdy nebol a nevyvíjal žiadnu podnikateľskú činnosť. Za prevzatie spoločnosti mu obž. Q. zaplatil 150 Eur. On žiadne obchody nerobil, a obe spoločnosti na daňovom úrade zastupoval na základe splnomocnenia od obž. Q. a niekedy ho zastupovala i sv. O.. Opätovne zopakoval, že obe vyššie uvedené spoločnosti prevzal na seba len preto, lebo nemal peniaze, bol vo finančnej tiesni, okrem 150 Eur nedostal žiadne peniaze, a už nemá žiadne doklady, lebo je bezdomovec.

Svedkyňa E. Q. (ďalej len sv. Q.) v PK (na č. I. 826 - 827) ako manželka obž. Q. po poučení podľa § 130 ods. 1, ods. 2 Tr. poriadku využila svoje právo a nevypovedala.

Z prečítaných listinných dôkazov v bode 4 obžalobného návrhu KP je zrejmé, že boli KP prečítané nielen listinné dôkazy, ktoré priamo súvisia s prejednávanou vecou, ale aj listinné dôkazy, ktoré majú podporný dôkazný význam k prejednávanej veci.

Zmluva o pôžičke a výpisy z účtu (č. I. 670 - 679) svedčia o pravdivosti výpovede sv. G. a obž. L., ktorí vypovedali, že na pokyn obž. Q. sa vyberali finančné prostriedky z bánk, keď zmluvy o pôžičkách už boli vypísané a opečiatkované, v tomto prípade ide o sumu 5,5 milióna Sk.

Prepravné doklady (na č. I. 683 - 786) svedčia o pravdivosti výpovede sv. Z., o spôsobe a formách prepravy pre jednotlivé spoločnosti, ale predovšetkým aj pre spoločnosť A. a iné (na č. I. 746, resp. 779). Dodatočným platobným výmerom (na č. I. 866 - 872) Daňový úrad Michalovce vyrubuje spoločnosti I. neoprávnené uplatnený odpočet DPH vo výške 173 947,81 Eur na základe daňovej kontroly, čím sa potvrdzuje výpoveď zástupkyne za Daňového úradu Michalovce sv. B..

Zápisnice z domových prehliadok a prehliadok iných priestorov (na č. I. 906 - 997) svedčia o skutočnosti, že tieto boli vykonané u obž. Q., obž. B., obž. B. a obž. L.. Výsledky domových prehliadok svedčia o tom, že boli nájdené listinné dôkazy svedčiace o skutočnosti, že jednotliví obžalovaní vykonávali obchodnú činnosť v mene spoločností, v ktorých boli konatelia v o vzťahu k iným spoločnostiam a tieto vzťahy sú predmetom prejednávanej veci.

Prehliadka iných priestorov bola vykonaná v nebytových priestoroch - kancelárie obž. B., ktorý sa okrem iných obžalovaných vyjadril, že všetky listinné dôkazy, ktoré boli nájdené pri prehliadke sú visia s jeho pracovnou činnosťou.

Zápisnice z domových prehliadok (na č. I. 1181 - 1217) svedčia o tom, že prehliadky boli vykonané aj u obž. X. a zaistené listinné dôkazy, aj keď obžalovaní resp. ich obhajcovia namietajú túto skutočnosť, že nesúvisia s prejednávanou vecou, podľa KP majú vzťah k prejednávanej veci.

Preklad 1/2011 (na č. I. 1239 - 1270) je z maďarského jazyka a je to preklad Zmluvy o prevode obchodného podielu U. na obž. B. a jeho manželku sv. B. resp. na obchodnú spoločnosť X., čím sa potvrdzujú pravdivé výpovede obž. B. a sv. B., že takýto prevod obchodnej spoločnosti bol realizovaný. Z obsahu právnej pomoci z Maďarskej republiky spoločnosti X. (na č. I. 1280 - 1396) vyplýva, že konateľom uvedenej spoločnosti je obž. B., občan SR, ktorá má sídlo v rodinnom dome, pričom na schránke je názov 12 spoločností, nevlastní hnutel'ny ani nehnuteľný majetok, nemá zamestnancov, nemá pridelené číslo Colným úradom a nesplnil povinnosti ohľadne daňových priznaní na roky 2006 - 2009.

Z obsahu právnej pomoci z Českej republiky spoločnosti G. (na č. I. 1402 - 1523) je zrejmé, že spoločnosť na evidovanej adrese nesídlí, spoločnosť nevlastní hnutel'ny a nehnuteľný majetok,

konateľom spoločnosti bol od 2.12.2005 do 4.8.2009 sv. B., pričom neboli zistené žiadne colné doklady potvrdzujúce dovoz tovaru z A..

Vyjadrenie a účtovné doklady zo spoločnosti F. (na č. I.1525 - 1543) svedčia o skutočnosti, že obž. B. používal účtovný program F. s licenčným číslom X. a to od 28.1.2003.

Doklady k daňovej kontrole spoločnosti I. (na č. I.1495 - 1706) a doklady k daňovej kontrole spoločnosti A. (na č. I. 1707 -1827) vypovedajú z akých podkladov boli vykonávané daňové kontroly Daňovými úradmi v Michalovciach a Humennom.

Výpisy z účtov (na č. I. 1867 - 1969) avšak predovšetkým z výpisu z účtov spoločnosti A. (na č. I. 1871) je zrejmé poukázanie vrátky DPH Daňovému úradu v Humennom a z č. I. 1872 je zrejmé prevedenie čiastky 50 tisíc Eur na účet spoločnosti B. z výpisu z účtu spoločnosti R. (na č. I. 1938 - 1939) je prevedenie vrátky DPH zo spoločnosti I. a z výpisu z účtu spoločnosti B. (na č. I. 1948) je zrejmé nabehnutie vrátky DPH z účtu spoločnosti A. .

Odpovede bánk (na č. I. 1970 - 2002) KP k týmto uviedol, že ide len o oznámenie skutočnosti, že v uvedených bankách spoločnosti, ktoré vytvárali reťazce na uplatňovanie fiktívnych dokladov nemali vedené účty, t. j. tieto listinné dôkazy neoboznámil.

Výpisy z katastra nehnuteľnosti (na č. I. 2003 - 2009), (resp. na č. I. 3208) vypovedajú o nehnuteľnom majetku obž. Q..

Zoznam vozidiel (na č. I. 2010) ku ktorým KP uviedol, že vzhľadom na to, že nie sú tieto vozidlá vo vlastníctve obž. Q., nie je nevyhnutné ich oboznamovať.

Z výpisov z Obchodného registra (na č. I. 2011 - 2021) sú zrejmí konatelia jednotlivých spoločností.

Súhlas (na č. I. 2022 - 2026) a upovedomenia (na č. I. 2027 - 2171) KP upustil od vykonania týchto dôkazov.

Právoplatné rozsudky obž. Q. a obž. X. sú uvedené v úvode tohto rozsudku.

Odpisy z registra trestov (na č. I. 2175 - 2180, resp. 3151 - 3156, aktualizované na č. I. 3874 - 3879) dokazujú, že obž. Q., obž. X. a obž. B. boli doposiaľ súdne trestaní, pričom u obž. B. prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu vzhľadom na trestný rozkaz OS Prešov sp. zn. 41T 95/2017 Obž. B. nebol doposiaľ súdne trestaný. Obž. X. a obž. L. boli doposiaľ jedenkrát súdne trestaní, avšak hľadí sa na nich, ako keby neboli odsúdení.

Charakteristiky (na č. I. 2181 - 2192, resp. 3175 - 3178) - správy o povesti z miesta trvalého bydliska na obž. Q., na X., obž. B., obž. B. sú všeobecné, obž. X. a obž. L. sú hodnotení pozitívne, obž. L. je od zamestnávateľa M. Q. hodnotený takisto pozitívne.

Obž. Q., obž. X. sú z výkonu väzby hodnotení pozitívne, doposiaľ neboli disciplinárne potrestaní.

K bodu 5 obžalobného návrhu - oboznámiť prílohy sa KP obmedzil iba na oboznámenie príloh a to zmluvy o pôžičkách, ktoré sú uvedené v prílohe č. 1 (na č. I. 238) a v prílohe č. 2 (na č. I. 1).

KP neoboznámil ani trestný spis Okresného súdu Košice II sp. zn. 4T 38/2007 a Okresného súdu Michalovce sp. zn. 15T 111/2009, nakoľko v týchto došlo k zahladeniu trestov.

Súd konštatuje, že predovšetkým obž. Q. mal výhrady voči prečítaným listinným dôkazom v tom zmysle, že nesúvisia s podanou obžalobou KP.

Súd odmietol ako nedôvodné vykonať dôkazy - prečítaním listinných dôkazov predložených na HP dňa 10.11.2015 obhajkyňou P. z dôvodu, že tieto mali byť predložené už po HP, ktoré sa konalo dňa 20.10.2015 a ktoré mali byť doručené všetkým procesným stranám, čo sa však nestalo, ako aj z dôvodu, že listinné dôkazy nie sú overené, t.j. že nie je zrejmé, že fotokópie súhlasia s originálom, pričom súd zdôrazňuje aj tú skutočnosť, že tento postup zo strany obhajoby sa javí ako účelový, keďže na predloženie týchto dôkazov bol dostatočný časový priestor, keďže obžaloba bola podaná ešte v marci 2011.

Súd taktiež odmietol ako nedôvodné vykonať dôkazy navrhnuté na HP dňa 10.11.2015 obhajkyňou P. vo vzťahu k zaisteniu listinných dôkazov, ktoré mali byť zaistené v trestnej veci, v ktorej je obž. Q. od 19.9.2015 vo väzbe. Súd takisto považuje tento návrh za účelový, keďže bol dostatok času od roku 2011 tieto dôkazy predložiť.

Súd zároveň odmietol návrhy obžalovaných Q. a obhajcu a P. ako návrhy a okolnosti nepotrebné. Vo vzťahu k obž. Q. boli návrhy na doplnenie dokazovania odmietnuté poukazujúc na skutočnosť, že výsluchy osôb - svedkov G. nakoľko títo boli tak v PK ako aj na HP vypočutí pri dodržaní zásady kontradiktórneho konania, kde o konaní o týchto úkonoch bola obhajoba riadne a včas upovedomená a bolo jej umožnené klásť otázky.

Čo sa týka návrhov na doplnenie dokazovania obž. B. na vykonanie výsluchov svedkov D. z dôvodu, aby sa preukázal spôsob vybavovania účtovnej agendy vo vzťahu k jeho klientom, súd takýto návrh považuje za návrh nesúvisiaci s vyšetrovanými skutkami a boli by nad rámec požadovaného dokazovania.

P. požadoval konať v súlade so závermi zrušujúceho uznesenia KS, pričom obhajca nekonkretizoval v akom smere, pričom podľa názoru súdu bolo dokazovanie vykonané v intenciách uznesenia KS, pričom navrhovaný úkon zabezpečiť kompletne výpisy z účtov v banke za roky 2008 až 2009 vo vybraných spoločnostiach súd považuje za nepotrebný a jednoznačne nad rámec dokazovania. Takisto súd považuje za absurdný navrhovaný úkon a to vypracovanie znaleckého posudku kvôli ustáleniu výška spôsobenej škody a tým ustáleniu právnej kvalifikácie nakoľko v rámci dokazovania bola táto výška ustálená. O jej výške nie sú pochybnosti, nakoľko z listinných materiálov - dôkazov je zrejme v akej výške bol uplatňovaný nadmerný odpočet DPH a v akej výške bol skutočne neoprávnene uplatnený, pričom súd poukazuje na výpisy z účtov (na č. l. 1867 - 1969), predovšetkým výpis z účtov spoločnosti A. (č. l. 1871), z ktorých je zrejme, prevedenie čiastky 50 tisíc Eur na účet spoločnosti B., z výpisu z účtu spoločnosti R. (č. l. 1938 - 1939) je predisponovanie vrátky DPH zo spoločnosti I. a z výpisu účtu spoločnosti B. (č. l. 1948) je zrejme nabehnutie DPH z účtu spoločnosti A..

Po takto vykonanom dokazovaní podľa názoru súdu v rozsahu potrebnom na náležité zistenie skutkového stavu a v rozsahu nevyhnutnom na meritórne rozhodnutie a vyhodnotením dôkazov podľa svojho vnútorného presvedčenia, založenom na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito i v ich súhrne ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. poriadku dospel súd k záveru, že skutky sa stali tak, ako sú opísané vo výrokovvej časti tohto rozsudku a tieto spáchali bez akýchkoľvek pochybností obžalovaní.

Zo spáchania skutkov v bode 1A usvedčujú obž. Q., obž. X., obž. B., obž. X. a obž. B. výpovede samotných obž. X., obž. B. ako aj sv. G., sv. O., sv. Z. a sv. O. a iných svedkov, keď vypovedali, že obž. Q. niekedy v mesiaci január 2008 zabezpečil od zástupcu spoločnosti Q. (sv. O.) vystavenie faktúry pre spoločnosť I. (sv. G.) za predaj elektród H., kde zástupca spoločnosti Q. na základe pokynov obž. Q. vystavil faktúru č. XXXX/XX zo dňa 10.1.2008 na celkovú sumu 29 777 370,-Sk, dodacie listy a príjmové pokladničné doklady na určenú sumu obž. Q. odniesol zástupcovi spoločnosti I..

Uvedené skutočnosti, t. j., že išlo o fiktívny obchod potvrdili vo svojich výpovediach sv. G. a sv. O., keď vypovedala, že ju obž. Q. požiadal o vystavenie vyššie uvedenej faktúry pre spoločnosť I.. Išlo o elektródy, ktoré fyzicky nemala, ani s nimi neobchodovala, všetky doklady vyhotovil obž. Q., tento tovar nevidela, žiadne peniaze od odberateľa nedostala, ani ona dodávateľovi neplatila.

Sv. G. vypovedal, že ho oslovil obž. Q., aby cez jeho firmu uskutočnil obchod, že všetky potrebné doklady, financie a dopravu zabezpečí on.

Následne opäť obž. Q. od obž. X., konateľa spoločnosti H. požiadal o vystavenie faktúry č. XXXX/XX na celkovú sumu 3 043 782,-Sk, dodacie listy a príjmové pokladničné doklady na určenú sumu za predaj rozmetacej a omietacej píly X., kde tieto doklady na základe pokynov obž. Q. vystavil obž. B. a tieto opäť obž. Q. odovzdal zástupcovi spoločnosti I. (sv. G.), ktorý tieto zaviedol do svojho účtovníctva aj napriek tomu, že k reálnemu dodaniu tovarov a ani k vyplateniu peňazí nedošlo.

Uvedenú skutočnosť potvrdil obž. X., keď vypovedal, že na pokyn obž. Q. fiktívne predal spoločnosti I. vyššie uvedenú rozmetaciu a omietaciu pílu, pričom on mal len podpísať príjmové a výdavkové doklady, tieto orazítkovať, čo aj urobil, za čo mal sľúbené od obž. Q. 10 - 15 tisíc Sk, ak tento obchod prebehne. Ďalej vypovedal, že fyzicky žiadne obchody nefungovali, boli to len obchody na papieroch a konateľa spoločnosti I. sv. G. vôbec nepozná. Účtovníctvo spoločnosti H. viedol obž. B., ktoré mu predkladal všetky doklady, za čo mu platil asi 1500,-Sk.

Na základe pokynov obž. Q. obž. B. vystavil doklady pre spoločnosť X., ktorej konateľom je obž. B. a to faktúru č. XXXX/XXXX zo dňa 4.2.2008 na celkovú sumu 25.450.000,- Sk, ktoré odovzdal obž. Q. a ten mu následne priniesol doklady od spoločnosti X. potvrdzujúce uskutočnenie uvedeného obchodu a uhradenie peňazí, ktoré zabezpečil prostredníctvom obž. X. a taktiež doklady od spoločnosti Z. (sv. Z.) potvrdzujúce prepravu uvedených tovarov do Budapešti - Maďarsko, ktoré vystavil zástupca spoločnosti Z. na základe požiadavky obž. Q., avšak k dodaniu tovarov a k uhradeniu finančných prostriedkov nedošlo, na základe čoho si dňa 25.2.2008 uplatnil konateľ spoločnosti I. (sv. G.) čerpanie nadmerného odpočtu DPH za zdaňovacie obdobie január 2008 v celkovej sume 173.120,31 € (5.215.491,-Sk), kde dňa 25.8.2008 došlo k vyplateniu nadmerného odpočtu v celkovej výške 173.120,31 € (5.215.491,-Sk) na účet spoločnosti I., pričom následne tieto finančné prostriedky boli po čiastkach prevedené na účet spoločnosti R. ktorej konateľom bol obž. Q., resp. fyzicky odovzdané obž. Q., čím takto bola spôsobená škoda štátnemu rozpočtu SR v zastúpení Daňového úradu Michalovce vo výške 173.120,31 € (5.215.491,- Sk).

Uvedené skutočnosti potvrdzuje výpoveď obž. B., ktorý vypovedal, že bol oslovený obž. X., či by neprevzal nejakú maďarskú firmu, za čo mal dostať 15 - 20 tisíc Sk, pričom on by nič nerobil, nedával žiadne daňové priznania, všetko by robil len na pokyn obž. X.. On ako konateľ spoločnosti X. neobdržal žiadny tovar, za žiadny tovar neplatil a nepotvrdzoval nijaké doklady. Všetko okolo jeho spoločnosti

zariadovali obž. Q., obž. X. spolu s sv. O., pretože on vôbec nerozumel obchodnej činnosti a ani túto nevykonával. Viac krát bol na Daňovom úrade v Michalovciach, kde mal potvrdiť, že kúpil a predal nejaký tovar, za čo dostal 3 - 5 tisíc Sk a takisto potvrdil, že vyberal peniaze za spoločnosť X.. Znovu zopakoval, že za uvedenú činnosť dostával peniaze od obž. X..

Na základe jeho výpovede a na odstránenie rozporov súd vykonal procesný úkon konfrontácie medzi obž. B., obž. Q. a obž. X., pričom tieto procesné strany zotrvali na svojich pôvodných výpovediach.

Sv. O. potvrdil, že na základe žiadosti obž. X. zabezpečil založenie maďarskej spoločnosti na slovenského občana obž. B., ktorého videl iba pri založení spoločnosti, keďže inokedy bol vždy kontaktovaný iba obž. X. v súvislosti s plnením daňových povinností v Maďarskej republike.

Sv. B. vypovedala, že sa stala konateľkou maďarskej spoločnosti U. na základe žiadosti jej vtedajšieho manžela obž. B., ktorého o to požiadal obž. X., ktorý na neho (obž. B.) napísal v Maďarsku všetky spoločnosti.

Sv. G. vypovedal, že k fyzickému dodaniu tovaru, doprave ani k úhradám nedošlo, keďže všetko mal zabezpečiť obž. Q., za čo mal on sľúbenú 3 % - nú províziu. Ďalej vypovedal, že obž. Q. zabezpečoval doklady pre spoločnosti S. na základe ktorých boli vystavené doklady na maďarskú firmu a ktoré potvrdené spoločnosťou X. priniesol obž. Q. aj s dokladmi o preprave spoločnosťou I., na základe čoho boli doklady zaúčtované a bolo podané daňové priznanie na DPH a vyplatený nadmerný odpočet DPH.

Sv. D. ako kontrolór Daňového úradu v Michalovciach potvrdil, že vykonali u daňového subjektu I. daňovú kontrolu za obdobie január 2008, keďže bolo podozrenie oprávnenosti uplatnenia nadmerného odpočtu, ktoré vzniklo odpočítaním z dvoch faktúr, jedna od spoločnosti H., druhá od spoločnosti Q., pričom konatelia týchto spoločností obž. X. a sv. O. vypovedali, že tovar uvedený na faktúrach nevideli, nenakupovali a fyzicky ho neodpredali, pričom sv. O. uviedla, že na základe pokynu obž. Q. vystavila predmetnú faktúru č. XXXX/XX. Keďže v oboch prípadoch prepravu tovaru mala zabezpečovať spoločnosť Z. - K., jej konateľ sv. Z. vypovedal, že faktúru na prepravu pre spoločnosť I. do Maďarska síce vystavil, opečiatkoval, ale nič neprepravil, pričom v oboch prípadoch malo ísť o vývoz pre spoločnosť X.. Aj tento svedok vypovedal, že to bol obž. Q., ktorý ho požiadal o kamiónovú prepravu a to tak, že doniesol podklady na vystavenie dokladov a to hlavne C., pričom obž. Q. určil miesto nakladania a vykladania tovaru. Na základe jeho požiadavky následne vystavil faktúru pre dodávateľskú spoločnosť na sumu a počet kilometrov, ktoré zodpovedali požadovanej preprave, a súčasne vystavil príjmový pokladničný doklad, následne mu však bolo obž. Q. oznámené, že k danej preprave nedôjde, čo sa mu zdalo síce čudné, ale keďže on mal veci riadne vyúčtované a uhradené, viac sa nevypytoval. Išlo o obdobie od roku 2006 do roku 2009, kedy mu obž. Q. nosil doklady od rôznych firiem a časom mu dával aj čisté CMR, opečiatkované doklady od jeho firmy, resp. doniesol už riadne vypísaný doklad. Obž. Q. ho tiež žiadal, aby išiel na niektorý daňový úrad potvrdiť skutočnosť, že uskutočnil prepravu nejakého tovaru pre nejakú firmu a keď mu oponoval, že fakticky k preprave nedošlo, tak mu obž. Q. povedal, že je potrebné vypovedať s tým, že je všetko riadne zaúčtované v účtovníctve a k úhrade faktúr došlo. Takto vypovedal na daňových úradoch asi v ôsmich prípadoch, pričom nepozná ľudí alebo spoločnosti, pre ktoré vykonával prepravu, lebo za tieto spoločnosti stále vystupoval obž. Q..

Na základe uvedeného bol záver daňovej kontroly neuznanie odpočítania dane vo výške 173 947,81 Eur, avšak svedok sa nevedel vyjadriť, či bol odpočet vyplatený, alebo započítaný, podľa neho v tom období bol vyplatený, ale nemá o tom 100% - nú vedomosť.

Z výpovede sv. P. je zrejmé, že bol požiadaný obž. Q., či by nepomohol sv. Q. pri prepise spoločnosti a vybavení kancelárie spoločnosti v Rožňave. Taktiež mu pomáhal pri prepise spoločnosti R. a taktiež ho obž. Q. iadal, aby niektoré spoločnosti zastupoval pri konaniach na daňových úradoch. Následne v lete roku 2008 bol oslovený obž. Q., aby uskutočnil výber peňazí z účtu, jednalo sa o sumu 200 resp. 300 tisíc Sk, presne si už nespomínal, pričom tieto peniaze a odovzdal obž. Q.. Niekedy v máji resp. júni 2008 bol požiadaný obž. Q., aby vykonal výber z bankového účtu spoločnosti C. B., pričom vybral 13 277, 57 Eur (400 000,-Sk) a tieto mu aj odovzdal. Následne bol oslovený opäť obž. Q., či nemá niekoho kto by kúpil spoločnosť C. B., pričom táto spoločnosť bola prepísaná na ďalšie osoby. Niekedy v zime 2008 alebo začiatkom rok a2009 mu obž. Q. povedal, že má ísť vybrať sumu okolo 59749,05 Eur (1 800 000,-Sk) z bankového účtu spoločnosti C. B., pričom túto sumu mu mal odovzdať. On osoby konateľov spoločnosti nepoznal, nerealizoval žiadne obchody, ani tieto neuskutočňoval. Vyššie uvedené skutočnosti, t.j. väzbu medzi obž. Q. ako konateľom spoločnosti R., sv. P. a sv. O. a spoločnosťou Q. - M. potvrdil aj sv. Q., keď vypovedal, že spoločnosť Q. získal zadarmo, s tým, že prebehnú nejaké obchody na ktorých môže zarobiť, čo bolo niekedy na jar 2008. Pre spoločnosť našiel kanceláriu v Rožňave za pomoci svojho kamaráta sv. P.. V týchto priestoroch nikdy nepodnikal, nepodával daňové priznania ani iné účtovné veci nevykonával, nakoľko tomu vôbec nerozumel. V apríli 2009 získal ďalšiu spoločnosť a to R., ktorú na neho prepísal obž. Q., ktorá mala sídlo v Košiciach na H.. XX, avšak on v týchto priestoroch nikdy

nebol a nevyvíjal žiadnu podnikateľskú činnosť. Za prevzatie spoločnosti mu obž. Q. zaplatil 150 Eur. Opätovne zopakoval, že on žiadne obchody nerobil, obe spoločnosti (Q.) na daňovom úrade zastupoval na základe splnomocnenia od obž. Q., pričom ho niekedy zastupovala i sv. O.. Okrem vyššie uvedených 150 Eur žiadne peniaze nedostal a o podnikateľskej činnosti nemá žiadne doklady, lebo je bezdomovec. Sv. B. ako kontrolórka Daňového úradu v Michalovciach potvrdila, že došlo k uplatneniu nadmernému odpočtu DPH vo výške 173 947,85 Eur, čím takto bola spôsobená škoda štátnemu rozpočtu SR.

Súd považuje výpovede obž. X. a obž. B., ale aj sv. G., sv. O., sv. Z., sv. O., sv. P., sv. D., sv. Q. a sv. B. za dôveryhodné a presvedčivé, navyše ak sú podložené prečítanými listinnými dôkazmi ako sú výpisy z účtov, prepravnými dokladmi CMR, dodatočnými platobnými výmery, dokladmi k daňovým kontrolám, pričom z protokolov o vykonaných daňových kontrolách Daňového úradu Michalovce (č. I. 1570 - 1578), daňového priznania z DPH X/XXXX (na č. I. 1600) s ním súvisiacich fiktívnych dokladov (na č. I. 1670 - 1689) je zrejmý reťazec predstieranej obchodnej činnosti s uplatnením vratky DPH v bode 1A rozsudku. Súd považuje predovšetkým výpovede obž. X. a obž. B. ako aj ďalších vyššie uvedených svedkov za priame dôkazy svedčiace o vine obžalovaných.

Zo spáchania a vine skutku uvedenom v bode 1B sú usvedčení obž. Q., obž. B. a obž. L. samotnou výpoveďou obž. L., ako aj výpoveďou ďalších svedkov. Obž. L. vypovedal, že obaja vyššie uvedení obžalovaní ho oslovili, aby zobral firmu, kde bude jej konateľom, s čím súhlasil, lebo nemal prácu, obž. Q. je jeho príbuzný a s obž. B. boli dobrí známi a tak na ich naliehanie sa stal konateľom spoločnosti A.. Viackrát vo výpovedi potvrdil, že nevykonával žiadnu podnikateľskú činnosť, neuzatváral žiadne obchody, nevyhľadával žiadnych dodávateľov, nekúpil a nepredal žiadny tovar a všetky účtovné doklady a účtovníctvo vykonával obž. B., lebo on tomu nerozumel. Doklady podpisoval u obž. B., alebo u seba doma, keď obaja obžalovaní prišli k nemu na návštevu, čo podpisoval uviesť nevedel, pričom pečiatku spoločnosti mal obž. B., ktorú mu on dal. Je pravda, že podpisoval nejaké daňové priznanie, ale kto ho odnášal na daňový úrad nevie, spoločnosti A. a G. nepozná, neuzatváral žiadnu zmluvu o pôžičke a nevedel, čo je obsahom daňových priznaní z DPH, nevie, aké účtovné doklady boli zaúčtované za spoločnosť A., nedostal žiadne peniaze za vrátený nadmerný odpočet DPH, iba keď prišli na účet, tak mal dať číslo banky, na ktoré sa tieto previedli, číslo dostal od obž. Q. napísané na papieriku. Nepoznal spoločnosť B...., ani sv. G.. Keď bolo treba niečo podpísať, tak mu zavolať obž. B. a podpísal papiere, ktoré mu dal podpísať a taktiež vypovedal, že ho asi tri krát volali na Daňový úrad, kde mal potvrdiť nejaké skutočnosti o existencii tovaru. Nepozná spoločnosť Z. - K., nevedel o žiadnej preprave, myslel si, že všetko čo robí ako konateľ spoločnosti robí legálne. Ďalej uviedol, že ohľadne zmluvy o pôžičke vo výške 5,5 milióna Sk so spoločnosťou sv. G. neuzatváral žiadnu zmluvu, nepožičiaval si žiadne peniaze a tento doklad - zmluvu o pôžičke dostal od obž. B. a doniesol ho na Daňový úrad Humenné.

K uvedenému skutku vypovedala aj sv. O., ako daňová kontrolórka na Daňovom úrade v Humennom, vypovedala, že bola poverená vykonať kontrolu v spoločnosti A. o oprávnenosti nadmerného odpočtu, ktorý si daňový subjekt uplatnil vo výške 63 068,45 Eur. Dožiadaním prostredníctvom Daňového úradu Košice IV, kde dodávateľom tovaru podľa faktúr mala byť spoločnosť A. a preverovaním bolo zistené, že táto spoločnosť tovar nedodala, pričom následne tento tovar bol deklarovaný aj v ďalších zdaňovacích obdobiach, t. j., že mal byť dodaný do spoločnosti G., pričom bolo zistené, že tovar neexistuje a sídlo spoločnosti G. je fiktívne a preto správca dane v zmysle príslušných ustanovení nepriznal nadmerný odpočet z faktúr z ktorých si subjekt uplatňoval od spoločnosti A. vo vyššie uvedenej výške.

V skutku v bode 1C sú obž. Q., obž. B. a obž. L. opäť usvedčení okrem iných dôkazov výpoveďou obž. L., ktorý tak ako v bode 1B tohto rozsudku vypovedal, že síce bol konateľom spoločnosti A., avšak žiadnu obchodnú ani podnikateľskú činnosť nevykonával, akúkoľvek vyššie uvedenú činnosť vykonával na podnet obž. Q. a obž. B..

Sv. U. ako kontrolórka Daňového úradu v Humennom potvrdila, že v protokole z daňovej kontroly spoločnosti A. sú zistenia na neoprávnené uplatnenie odpočítania dane z tovaru - skrutiek vo výške 56 761, 60 Eur (1 710 000,-Sk), pričom k vyplateniu nadmerného odpočtu nedošlo. Jednalo sa o jednu faktúru tak, ako je uvedená v tomto rozsudku, ktorá nebola predložená daňovej kontrole, t. j., že dodanie skrutiek uskutočnila spoločnosť A., čo bolo preverované i Daňovým úradom Košice IV a keďže sa nepodarilo preveriť túto faktúru, bol predvolaný konateľ spoločnosti A. obž. L., ktorý v ústnom pojednávaní vypovedal, že si myslí, že obchod bol uskutočnený, avšak on tomu nerozumie. Všetko mali zorganizovať obž. Q. a obž. B., pričom následne sa preverovalo, či bol tovar dodaný spoločnosti G., pričom bola zistená neexistencia tovaru, ktorý mal byť prepravený spoločnosťou Z. - K. a taktiež, že sídlo spoločnosti G. je fiktívne.

Z výpovede sv. Z. k bodom 1B a 1C tohto rozsudku je zrejmé, že k preprave tovarov skrutiek v prvom aj v druhom prípade nedošlo, doklady k týmto tovarom zabezpečovali obž. Q. a obž. B. a to jednak zabezpečením faktúr, dodacích listov, príjmových a výdavkových dokladov, prepravných dokladov CMR,

príčom obž. B. zabezpečoval účtovnú agendu, vystavenie faktúr a spracovanie daňových priznaní na základe pokynov obž. Q., ktoré boli podané obž. L., v prvom prípade za mesiac október 2008, čím došlo k neoprávnenému uplatneniu nadmerného odpočtu DPH vo výške 63 068,45 Eur, ktorý však nebol vyplatený na účet spoločnosti A. a v druhom prípade v 12. mesiaci roku 2008 za november 2008, čím došlo k neoprávnenému vyplateniu nadmerného odpočtu DPH vo výške 56 772,09 Eur, ktorý bol vyplatený na účet spoločnosti A. ku škode štátneho rozpočtu SR.

Z prečítaného výpisu z účtu spoločnosti A. (na č. l. 1871) je preukázateľné poukázanie vratky DPH Daňovým úradom Humenné a z listinného dôkazu (na č. l. 1872) je zrejme prevedenie čiastky 50 tisíc Sk na účet spoločnosti B. a z výpisu z účtu spoločnosti R. (na č. l. 1938 -1939) je zrejme prevedenie vratky DPH zo spoločnosti I. ako aj z výpisu z účtu spoločnosti B. (na č. l. 1948) je objektivizované nabehnutie vratky DPH z účtu spoločnosti A..

Súd v oboch prípadoch považuje výpoveď predovšetkým obž. L. ako aj ostatných svedkov za vierohodnú a presvedčivú, navyše, ak sú podložené prečítanými listinnými dôkazmi ako sú výpisy z účtov, prepravné doklady CMR, dodatočné platobné výmery, doklady k daňovým kontrolám, pričom z protokolov o daňových kontrolách Daňového úradu Humenné (na č. l. 1708-1724) daňového priznania z DPH XX,XX/XXXX (na č. l. 1790 a 1792) a s ním súvisiaci fiktívny doklad (na č. l. 1730 - 1750) je zrejmy reŕazec predstieraného obchodného prípadu s uplatnením vratiek DPH v bodoch 1B a 1C rozsudku. Výpoveď obž. L. a sv. G., sv. O., sv. U. a sv. Z. súd považuje za priame dôkazy svedčiace o vine obžalovaných. O vine obž. Q. v skutku bode 2A svedčí výpoveď sv. G., ktorý vypovedal, že mu bolo navrhnuté obž. Q. uzavretie zmluvy o pôžičke medzi spoločnosťou I. a spoločnosťou R. (obž. Q.), pričom k fyzickému požičaniu peňazí nikdy nedošlo, pričom bola prevedená suma vo výške 4 milióny Sk na účet spoločnosti R. a čiastka 800 tisíc Sk bola odovzdaná v hotovosti obž. Q..

K bodu 2A sv. G. uviedol, že bol opätovne požiadany obž. Q. o uzavretie zmluvy o pôžičke peňazí bez ich fyzického zapožičania a mala slúžiť na vyplatenie peňazí dlžníkom A., pričom zmluvu doniesol obž. Q. za spoločnosť A., ktorá už bola opečiatková a podpísaná.

Zmluva medzi spoločnosťou B. a spoločnosťou A. bola podkladom na poukázanie sumy 50 tisíc Eur na účet spoločnosti B. a po ich vybratí boli fyzicky odovzdané obž. Q., čo je doložené zmluvou (na č. l. 670), ktorú po nahliadnutí svedok na HP potvrdil ako aj výpismi (na č. l. 671 - 674). Obž. Q. to vysvetľoval tým, že chce pomôcť nejakému svojmu známemu zo spoločnosti A. (obž. L.) s tým, že on potrebuje nejaké obraty v banke, aby mu bol poskytnutý bankový úver, tak ho požiadal, či neurobia zmluvu o pôžičke, t. j. že on požičia tej spoločnosti peniaze a tá spoločnosť mu tie peniaze pošle na účet.

Svedok po nahliadnutí do zmluvy o pôžičke nachádzajúcej sa v prílohe č. 1 (č. l. 238) a v prílohe č. 2 (na č. l. 1) ako aj už uvedenej zmluvy (na č. l. 670) potvrdil, že sa jedná o tieto zmluvy, avšak nevedel vypovedať kto vyhotovoval uvedené zmluvy o pôžičke.

Z obsahu znaleckého posudku odboru elektrotechnika ako aj z výpovede znalca D.. Q.K. a sv. C. vyplýva, že obž. B. užíval účtovný program MRP od 28.1.2003 s licenčným číslom X., pričom pre účely trestného konania boli spracované dokumenty okrem iných aj spoločnosti A.. Išlo predovšetkým o knihu prijatých a vystavených faktúr, účtovné denníky a iné.

KP prečítané listinné dôkazy uvedené v tomto rozsudku majú jednak charakter podporných dôkazov, ktoré súd vyhodnotil ako nepriame dôkazy vo vzťahu k prejednávanej skutku ako aj dôkazy, ktoré priamo svedčia o vine obžalovaných, pričom ide predovšetkým o protokoly z daňových kontrol, zmluvy o pôžičkách, prepravné doklady, zápisnice z domových prehliadok, a prehliadok iných priestorov, z právnych pomoci z Maďarskej a Českej republiky, výpisy z účtov, výpisy z katastra nehnuteľností, zoznamu vozidiel, z výpisov z Obchodného registra, z odpisov z registra trestov a charakteristík číselne označených v tomto rozsudku.

Ako už oblo vyššie uvedené z prečítaných rozsudkov OS Prešov, resp. KS Prešov vyplýva, že obž. Q. a obž. X. boli týmito súdmi právoplatne odsúdení.

Z vyššie uvedených skutočností je teda zrejme, že obž. Q. ako hlavný člen - organizátor organizovanej skupiny pozostávajúcej s ďalšími v tomto rozsudku uvedenými obžalovanými, spolčenej za účelom čerpania nadmerných odpočtov dane z pridanej hodnoty, ktorej niektorí členovia sú stíhaní v samostatnom vylúčenom konaní zabezpečoval ďalšie spoločnosti, ktoré potvrdzovali dodania, či kúpu tovarov, osoby, ktoré na daňových úradoch potvrdzovali dodania a kúpu tovarov, osoby, ktoré na daňových úradoch potvrdzovali dodania, či kúpu tovarov k jednotlivým obchodom, zabezpečil účtovníkov, ktorí viedli účtovníctva a vystavovali jednotlivé faktúry, písomnosti, či dopravcov k uskutočneným fiktívnym obchodom, pričom takto vytvorená skupina pôsobila hlavne na území Košického kraja a na území Slovenskej, Maďarskej a Českej republiky najmä v roku 2008, po dohode rôznych členov skupiny zabezpečovali vyhotovovanie fiktívnych účtovných dokladov a to najmä faktúr, dodacích listov, zmlúv o dodaní tovarov, príjmových a výdavkových pokladničných dokladov a prevodov

finančných prostriedkov na rôzne bankové účty za účelom predstierania obchodovania s rôznymi komoditami za spoločnosť A. a iné a tieto na základe dohody následne obž. B. a iní v rôznych obdobiach zaučtovali do účtovníctiev spoločností Q. na základe čoho účtovníci vystavovali daňové priznania na čerpanie nadmerných odpočtov za jednotlivé mesiace, ktoré následne po vzájomnej dohode predkladali na príslušné daňové úrady konatelia jednotlivých firiem a to obž. L. a iní, kde v prípade vykonávaných daňových kontrol obž. Q. a obž. X. následne zabezpečovali vyhotovenia fiktívnych faktúr, medzinárodných nákladných listov, príjmových a výdavkových pokladničných dokladov o uskutočnenej cezhraničnej preprave na základe dohody s prepravcom zástupcom spoločnosti Z. K., prostredníctvom jeho firiem, kde tieto doklady boli zaučtované účtovníkmi do účtovníctva jednotlivých firiem, pričom tieto prepravy potvrdzovali dodanie tovaru do Maďarskej a Českej republiky pre odberateľov spoločností X., G., kde následne v prípade vykonávanej daňovej kontroly príslušným daňovým úradom po predchádzajúcej vzájomnej dohode a na základe pokynov obž. Q., obž. X. prípadne obž. B., či prostredníctvom iných osôb potvrdzovali obž. L., obž. B. a iní uskutočnenia predmetných obchodov v jednotlivých prípadoch, čo malo za následok v niektorých prípadoch vyplatenie nadmerných odpočtov, čím koordinovane deľbou určitých úloh skupina vytvárala obchodné reťazce s fiktívnym dodaním tovarov, fiktívnym uskutočnením prepravy a fiktívnymi úhradami finančných prostriedkov, ktoré predstierali uskutočnenie zdaniteľných plnení v úmysle uplatnenia si práva na čerpanie nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty na príslušných daňových úradoch Slovenskej republiky.

Z hľadiska právnej kvalifikácie konania obž. Q. v bodoch 2A a 2B napíňa všetky pojmové znaky skutkovej podstaty obzvlášť závažného zločinu legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a/, ods. 4 písm. a/ Tr. zákona po objektívnej stránke v tom, že v dvoch prípadoch úmyselne zakryť pôvod neoprávnene vylákaného nadmerného odpočtu DPH trestným činom, prostredníctvom spoločnosti I. a A., na ktorých účty boli tieto prostriedky poukázané pod zámienkou vrátenia pôžičiek na základe predstieraných zmlúv o pôžičke, tieto previedol na seba v celkovej sume 209 330,81 Eur.

Z hľadiska právnej kvalifikácie obž. Q. a obž. B. v bodoch 1A, 1B a 1C a konanie obž. X. a obž. B. v bode 1A napíňa všetky pojmové znaky skutkovej podstaty zločinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 4 Tr. zákona po objektívnej stránke v tom, že sa spojili za účelom neoprávneneho uplatnenia nadmerného odpočtu DPH prostredníctvom v bode 1A spoločnosti I. a v bode 1B a 1C spoločnosti A., pričom vytvorili fiktívne reťazce obchodných spoločností, prostredníctvom vyhotovených fiktívnych faktúr, dodacích listov a pokladničných dokladov, deklarujúcich predstieraný predaj tovaru na území Slovenska a jeho následný vývoz do Maďarskej a Českej republiky, pričom jednotliví členovia skupiny postupovali koordinovane s deľbou určitých konkrétnych úloh a tak si za rok 2008 neoprávnene uplatnili nadmerný odpočet v sume 292 959,80 Eur (8 825 707,-Sk), pričom na účty uplatňovateľov bola vyplatená celková suma vo výške 229 891,36 Eur (6 925 707,-Sk).

Z hľadiska právnej kvalifikácie konanie obž. L. v bodoch 1B a 1C napíňa všetky pojmové znaky skutkovej podstaty zločinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 3 Tr. zákona po objektívnej stránke v tom, že si neoprávnene uplatnil nadmerný odpočet DPH za mesiace október a november 2008 za spoločnosť A. na Daňovom úrade v Humennom v celkovej výške 119 840,54 Eur (3 610 316,-Sk).

Z hľadiska právnej kvalifikácie obž. X. v bode 1A napíňa všetky pojmové znaky skutkovej podstaty účastníctva vo forme pomoci k zločinu neodvedenia dane a poistného podľa § 21 ods. 1 písm. d/ k § 277 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona po objektívnej stránke v tom, že na požiadanie ako konateľ spoločnosti H. potvrdil už vystavenú faktúru, dodacie listy a príjmové pokladničné doklady na predaj rozmetacej a omietacej píly spoločnosti I. v celkovej cene 101 035 Eur (3 043 782,-Sk), pričom DPH predstavovala sumu 16 128,65 Eur (485 892,-Sk).

Po subjektívnej stránke sa obž. Q. konania v bodoch 2A a 2B dopustil v priamom úmysle podľa § 15 písm. a/ Tr. zákona a to v tom, že po vylákaní neoprávnených nadmerných odpočtov, prostredníctvom ním organizovaných fiktívnych reťazcov, tieto prostredníctvom konateľov spoločností, ktorým boli poukázané na účet, uzavrel predstierané zmluvy o pôžičke aby získal právny titul na ich predisponovanie na svoju osobu, čím sa snažil vytvoriť zdanie, že tieto príjmy nadobudol z legálne získaných príjmov.

Obž. Q., obž. B., obž. X. a obž. B. sa konania v bodoch 1A, 1B a 1C dopustili po subjektívnej stránke formou priameho úmyslu podľa § 15 písm. a/ Tr. zákona a to v tom, že vyhotovením fiktívnych účtovných dokladov, ktoré si navzájom potvrdzovali a zaučtovali, čím sa snažili vytvoriť zdanie existujúceho obchodného reťazca, ktoré potvrdzovali aj na daňových úradoch a uplatnením neoprávnených vratiek DPH, vylákali prostriedky zo slovenského štátneho rozpočtu zastúpeného jednotlivými daňovými úradmi. Po subjektívnej stránke sa obž. L. konania v bodoch 1B a 1C dopustil v priamom úmysle podľa § 15 písm. a/ Tr. zákona a to v tom, že bez reálneho uskutočnenia obchodu potvrdil fiktívne účtovné doklady na základe ktorých podal daňové priznanie a uplatnil si nadmerný odpočet DPH.

Obž. X. sa konania v bode 1A po subjektívnej stránke dopustil v priamom úmysle podľa § 15 písm. a/ Tr. zákona a to v tom, že potvrdením účtovných dokladov s DPH, na fyzicky neodkúpený tovar, pomáhal vytvoriť fiktívny reťazec za účelom podvodného uplatnenia nadmerného odpočtu DPH členom takto vytvoreného reťazca.

Motívom konania všetkých obžalovaných, ktoré malo vôľový charakter s cieľným zameraním bolo podvodné uplatnenie nároku na skrátenie DPH a získanie neoprávnených vratiek DPH s cieľom získať neoprávnený majetkový prospech, t. j. ziskuchtivosť.

Protiprávnosť konania obž. Q. je veľmi vysoká, pretože porušil jeden z najvýznamnejších objektov chránených Ústavou SR a Trestným zákonom a to záujem spoločnosti na ochrane majetku a zároveň spolu s ostatnými obžalovanými aj záujem spoločnosti chrániť hospodársku disciplínu.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd bral od úvahy spôsob spáchania skutkov, význam spôsobeného následku, zavinenie, pohnútky, prítiažujúce a poľahčujúce okolnosti.

Súd pri ukladaní trestov všetkým obžalovaným použil, vzhľadom na okolnosti prípadu ustanovenie mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zákona s použitím a odvolaním sa na článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a uložil, resp. upustil od uloženia súhrnných trestov obž. Q. a obž. X. tak, že pôvodné tresty sú pod dolnou hranicou trestnej sadzby a to s poukazom na všetky okolnosti prípadu spočívajúce v dĺžke konania (obvinenia vznesené v roku 2009), teda celková dĺžka konania trvala cca 10 rokov, čo je v rozpore s ustálenou judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva vyplývajúcej v aplikácii článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd o ktorú skutočnosť súd pri určení druhu a výmery trestu zohľadnil.

Súd u obžalovaných B., B., L. a X. zistil poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. j/ Tr. zákona, t. j., že viedli pred spáchaním žalovaných trestných činov riadny život, resp. že sa na nich hľadí akoby neboli doteraz trestaní.

U obž. B. a obž. L. je poľahčujúcou okolnosťou i skutočnosť uvedená v § 36 písm. l/ Tr. zákona, t. j. že sa priznali a trestný čin oľutovali a u obž. B. a L. i poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. o/ Tr. zákona a to, že prispeli k odhaleniu a usvedčeniu organizovanej skupiny a u obž. X. aj poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. d/ Tr. zákona.

Prítiažujúcou okolnosťou u obž. Q. je skutočnosť, že spáchal viac trestných činov a že spáchal trestný čin ako organizátor v zmysle § 37 písm. h/, písm. k/, písm. m/ Tr. zákona, t. j. že už bol trestaný.

Súd pri zvážení všetkých okolností rozhodných pre druh a výmeru trestu s prihliadnutím k zákonným kritériám pri určovaní druhu a výmery trestu dospel k záveru, že u obž. Q. pri zákonom určenej trestnej sadzbe podľa § 233 ods. 4 Tr. zákona vo výmere 12 až 15 rokov, ako aj s poukazom na už prečítaný rozsudok OS Prešov v spojení s uznesením KS Prešov, súd má za to, že takto uložený trest vo výmere 7 rokov nepodmienečne so zaradením na jeho výkon do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, trest prepadnutia majetku a trest zákazu činnosti na 6 rokov je nápravu obžalovaného dostatočný.

Trest odňatia slobody u obž. X., ktorý mu bol uložený OS Prešov vo výmere 5 rokov a 6 mesiacov nepodmienečne so zaradením na jeho výkon do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, trest prepadnutia majetku a trest zákazu činnosti na dobu 6 rokov uložený mu OS Prešov takisto súd považuje na nápravu obžalovaného za dostatočný a preto u oboch obžalovaných podľa § 44 Tr. zákona upustil od uloženia súhrnných trestov.

Obž. B. uložil podmienený trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov so skúšobnou dobou na 5 rokov s probačným dohľadom a povinnosťou spočívajúcou v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie a taktiež mu uložil trest zákazu činnosti v trvaní 3 rokov.

Obž. B. uložil podmienený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky so skúšobnou dobou 3 roky s probačným dohľadom, uložením povinnosti spočívajúcej v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe, alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie a zároveň zrušil trestný rozkaz OS Prešov sp. zn. 41T 95/2017 s právoplatnosťou zo dňa 1.8.2018.

Obž. L. uložil podmienený trest odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov, so skúšobnou dobou vo výmere 2 rokov.

Obž. X. súd uložil trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so skúšobnou dobou vo výmere 12 mesiacov.

Aj napriek tomu, že si zástupkyne za poškodené strany Daňový úrad Michalovce a Daňový úrad Humenné riadne a včas uplatnili nárok na náhradu škody, súd sa touto otázkou nezaoberal, keďže pri trestných činoch daňových si nemôže štát v adhéznom konaní uplatňovať neodvedenú daň ako škodu, t. j. Slovenskú republiku zastúpenú príslušným daňovým úradom nie je možné považovať za poškodeného v zmysle § 46 ods. 3 Tr. poriadku, pričom Slovenská republika zastúpená príslušným daňovým úradom má len postavenie poškodeného podľa § 46 ods. 1 Tr. poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Okresný súd Košice I.